

Yours

bolwerk 5

Ontwerp voorpagina:

Irma Müller 5a

Domheid is een gevaarlijker vijand van het goede dan slechtheid.

Tegen domheid zijn wij weerloos. Noch met protesten, noch met geweld is hier iets te bereiken. Argumenten baten niet.

Bovendien is de domme mens zeer met zichzelf tevreden.

... krijgt men de indruk, dat domheid niet zozeer een aangeboren gebrek is maar dat mensen onder bepaalde omstandigheden dom gemaakt worden of zich dom laten maken.

Domheid ... eerder een sociologisch dan een psychologisch probleem ..

Als je met hem (de domme) praat, merk je direct dat je niet te maken hebt met hemzelf, met hem persoonlijk, maar met leuzen en slogans die zich van hem hebben meester gemaakt.

Dietrich Bonhoeffer.

Behalve de elders in dit nummer genoemde mensen werkten eraan mee:

Mw. C. van Bergen
J. Hoving
Marcel Brekelmans
René Pâques
L. Verzuu (eindred.)
D. van Schijndel
(key-operator)

BOLWERK nr 6
verschijnt 31 maart 1977
Kopy gaarne binnen
vóór 24 maart.

OVER

DE HANDTEKENINGENAKSIE

Hierbij willen wij de 200 leerlingen (er stond geen enkele leraar op de lijst) bedanken, die hun handtekening hebben gezet. Dit is namelijk van groot belang voor Eddie om pressie uit te oefenen op de Amerikaanse regering. Voor diegene die het stukje over Eddie Sanchez niet gelezen hebben volgt hier nog een korte samenvatting.

Eddie is een jongen die vanaf zijn zesde jaar van gesticht tot gesticht is gestuurd. Als zestienjarige werd hij als zgn. volwassene in de gevangenis gezet. Zijn enige misdaad is, dat hij zich niet aanpast aan het volkomen onnatuurlijke gevangenisstelsel. Hij weet helemaal niet wat het betekent om doodgewoon te winkelen of gezellig de stad in te gaan. Elke keer als hij opstandig was werd hij mishandeld (zie BOLWERK nr.4). Het laatste nieuws is dat de autoriteiten zeggen, dat ze hem nog niet vrij kunnen laten. Ze kunnen hem echter ook niet bij de andere gevangenen zetten omdat hij ze altijd opstandig weet te maken. Daarom zetten ze hem maar apart in een isolatie-cel. Maar kort geleden hebben vier doktoren verklaard, dat deze eenzame opsluiting een groot gevaar betekent voor zijn geestesgesteldheid. Eddie heeft nu de Big Boss van Springfield, dr. Cicconi, voor het gerecht gedaagd. Ze hebben hem zonder enige goede reden in deze cel gezet. Eddie is nu achtentwintig jaar.

Sommige mensen vonden dit verhaal:

- a) ongeloofwaardig; dit zijn de mensen die hun droombeeld van de ideale Amerikaanse burgermaatschappij verloren zien gaan.
- b) eenzijdig; hiervoor hoeven wij alleen maar uit een brief van Bill O'Neally te citeren: "Gevangenen die een positieve houding aannemen kan men niet krankzinnig maken. Gevangenen komen dan wel tot de konklusie dat bewakers en de meeste politiemensen sadistische en geesteszieke mensen zijn, die via hun beroep hun neigingen op legale manier kunnen uitvoeren, zonder ervoor te worden gestraft. De meesten zouden in de gewone maatschappij door hun sadisme allang met hun hoofd tegen de muur zijn gelopen en met de justitie in aanraking zijn gekomen!"
- c) schopperij tegen Amerika; Eddie Sanchez is niet de enige onschuldige gevangene in een "demokratiese" staat, maar voor meer informatie daarover kun je bij ons terecht.

Dan nu iets over de achtergronden.

Prof. Skinner is een man die wil bereiken dat we domme gehoorzame mensen worden. Hij is dan ook een man die verschillende manieren uitdoktert om depressieve of gewelddadige gevangenen zo snel mogelijk tam te maken op menstonterende manieren. Bijvoorbeeld shock-

behandelingen (tot 100 volt), wat vaak hersenletsel of geheugenverlies tot gevolg heeft. Ook neemt hij proeven op mensen (gevangenen) met verdovende middelen om te kijken welke het meest efficiënt werken.

De organisatie die achter ons staat is Hapotec. Dit betekent: Help a prisoner and outlaw torture organizing committee.

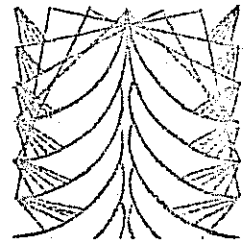
Julie begrijpen natuurlijk wel waar wij naar toe willen. Wij willen veel meer handtekeningen hebben. Wij begrijpen dat dit moeite kost; dat het lastig is om, tegen de muur, je handtekening te zetten. En zo zijn er nog veel meer redenen om je handtekening niet te hoeven zetten. Daarom wilden wij dat iedere leraar/lerares handtekeningenlijsten van ons mee kreeg, die hij/zij dan door de klas kon laten gaan. Maar, helaas, de schoolleiding vond het niet verantwoord, om al die onschuldige kinderzieltjes in zo'n hoge mate onder druk te zetten. Wij zullen echter onze uiterste best doen om jullie te bereiken met onze handtekeningenlijsten.

Jean-Paul Courtens
Hans Lasschuit 4h

en freedom

What is life
Without freedom
What is freedom without life?
Life without freedom,
Is the hope of being free
The sweet dreams
Of when bondage is ended.

E. Sanchez

WIE HELPT?

Wij, ondergetekenden, willen op vrijdag 31 maart een **VASTENVIERING** organiseren ter afsluiting van het tweede trimester en min of meer als voorbereiding op pasen. Het thema is: **VRIJHEID.**

Wie wil hieraan meewerken? Wie heeft ideeën, suggesties voor de vormgeving van zo'n viering? In het verleden waren er van die leerlingen. Zijn ze er nog?

Meld je dan aan - binnen een week na het verschijnen van dit blad - bij: H.Lansink, H.Rurup of H. de Vilder.

informatie

Woensdag 23 februari geldt het verkort rooster; 's middags is er een algemene docentenvergadering.

Agenda.

- 21 en 22 februari. Krokusvakantie.
23 februari. Verkort rooster. Algemene docentenvergadering.
25 februari. Brugklasfeest 's avonds.
1 maart. Tafeltjesavond.
4 maart. Definitieve pakketkeuze 3-de en 4-de klassen.
Filmavond. Soldier blue.
7- 11 maart. Werkweek 3 A,G,H.
11 maart. Soosavond.
14-18 maart. Werkweek 3 C,D,E.
25 maart. Brugklasfeest.
31 maart. Vastenviering.
1 april. Samsam-middag, Soos.
4 april. Paasvakantie.

In de grote zaal van het concertgebouw
op zondag 6 maart 1977 (aanvang 20.15 uur)
dirigeert

NICO HERMANS

- inderdaad ja, onze eigen muzikleraar -
het symfonie orkest CON BRIO

Solist: Tibor de Machula (cello)

Programma o.a. glinka - kamarinskaya
 čvorák - celloconcert
 elgar - enigma variaties.

Toegangsprijs: f 5.-

Kaarten verkrijgbaar o.a. aan het concert-
gebouw, vanaf 28 februari van 10.00-15.00
uur, tel. 020 - 718345.

FOUTEN in het leersysteem

Tegenwoordig maakt de wetenschap op veel gebieden flinke vorderingen. Zo krijgt men ook steeds meer inzicht in de werking van onze hersenen. De processen die zich in onze hersenen afspelen als we iets leren zijn al min of meer bekend. Uit de kennis die men inmiddels heeft, blijkt echter dat de huidige leermethoden eigenlijk helemaal niet zo goed zijn.

Een groot aantal hersencellen en verbindingen tussen hersencellen wordt in de eerste drie maanden van ons leven gevormd onder invloed van de indrukken die we in die tijd te verwerken krijgen. Aangezien die indrukken voor iedereen verschillend zijn, zijn ook de verbindingen tussen de hersencellen voor iedereen verschillend. Uit dat verschil in verbindingen vloeit ook een verschil in leertype voort: iedereen leert op een andere manier iets het beste. Er zijn zeer veel leertypen, maar we kunnen ongeveer vier hoofdgroepen onderscheiden.

De eerste groep leert iets het beste aan de hand van begrippen en formules (het verbale type).

De tweede groep onthoudt iets het makkelijkst door een experiment te bekijken (het visuele type).

De derde groep prent zich iets het beste in door zelf te handelen, door beetpakken en voelen (het zg. haptische type).

Als vierde groep kunnen we de groep aanwijzen die iets probeert te begrijpen en te onthouden door het zich door een medeleerling of door de leraar te laten uitleggen (het auditieve type).

Het huidige onderwijs richt zich (onbewust) meestal tot slechts één bepaald leertype. Een leraar kan zich natuurlijk onmogelijk tot elk leertype apart wenden, maar de kennis dat er verschillende leertypen zijn kan al nuttig zijn. Verder zou men de leraren hulpmiddelen kunnen geven waarmee ze de leerlingen zo vroeg mogelijk hun eigen leertype kunnen laten ontdekken, zodat de leerlingen de stof zelf geschikt kunnen maken voor opname via het eigen leertype.

Een tweede fout in het onderwijs is dat de stof vaak nogal abstract is (vooral bij de exakte vakken) en dat er, mede daardoor, weinig associatie-mogelijkheden worden geboden, dat wil zeggen, dat er geen gedachtenverbindingen tussen de nieuwe stof en andere reeds goed opgeslagen stof mogelijk zijn. Hoe meer verbindingen met reeds opgeslagen stof er namelijk zijn, des te beter wordt iets in het geheugen opgenomen. Als bepaalde informatie nu via meerdere wegen de hersenen bereikt dan is er een grotere kans dat er zich zulke verbindingen zullen voordoen. Die wegen waarlangs informatie de hersenen kan bereiken zijn het gehoor, het zien, het voelen, het ruiken en het proeven. Nu kan je natuurlijk moeilijk een formule uitleggen door hem te laten proeven, maar een tekeningetje kan al verhelderend werken. Ook zouden leerlingen meer dingen zelf kunnen doen (praktikum).

Een andere fout is dat er vaak te weinig overzicht in de stof zit. Hierdoor wordt de stof in brokjes opgenomen in het geheugen en raakt de samenhang zoek. Als van te voren de eenvoudige samenhang wordt gegeven, dan zal deze zich stevig in het geheugen verankeren en kan dan als associatie-mogelijkheid voor details fungeren. Zo blijft de stof één geheel in de hersenen.

Hoe komt het dat leerlingen tijdens examens en proefwerken soms dingen volkomen vergeten zijn en soms niet goed meer na kunnen

denken? Spanningen zijn hier vooral de boosdoener. Zulke spanningen worden vooral veroorzaakt door de cijferrace: zou ik wel een voldoende halen?

Niet alleen spanning kan zo'n denkblokkade veroorzaken, ook ongewone, onaangename of met gevaar verbonden waarnemingen hebben vaak zo'n denkblokkade tot gevolg. Zulke waarnemingen veroorzaken namelijk via de hersenen een direkte prikkeling van de bijnier, die daardoor in frakties van seconden twee zg. stress-hormonen afgeeft. Die stress-hormonen dienen om het lichaam bliksemsnel voor te bereiden op topprestaties: plotseling verweer of een snelle vlucht. Eveneens veroorzaken ze een verhoging van de bloeddruk en het vrijkomen van vet- en suikerreserves. In de hersenen storen of blokkeren ze echter de schakelstations tussen de hersencellen, de synapsen. Hierdoor kunnen we niet meer gericht nadenken. In vroeger tijden was dit niet na kunnen denken óók een middel tot zelfbehoud: ieder nadenken zou de reddende sprong voor de vijand kunnen vertragen. Tegenwoordig hoeven we echter niet meer voor wilde dieren e.d. te vluchten, zodat het stress-mechanisme eigenlijk overbodig is.

Desondanks bestaat het stress-mechanisme nog wel. Om denkblokkades te voorkomen moeten spanningen dus zoveel mogelijk worden vermeden. Zoals gezegd kunnen ook ongewone waarnemingen een stressreactie veroorzaken, dus moeten ongewone, abstracte formuleringen ook zo weinig mogelijk gebruikt worden.

Een aantal leraren geeft de leerlingen tegenwoordig de stof in verschillende formuleringen na elkaar (volgens het schema blablabla, d.w.z. blablabla, m.a.w. blablabla). p zich een prijzenswaardige methode in verband met de verschillende leertypen. Helaas schuilt er een addertje onder het gras.

De opname van bepaalde informatie in het geheugen gaat in vier stappen. Allereerst komt de informatie in het zintuigelijk geheugen: de informatie blijft nog $\frac{1}{2}$ tot 4 seconden beschikbaar in de vorm van elektrische impulsen nadat de prikkel die door de informatie is veroorzaakt verdwenen is. Vervolgens komt de informatie 'in' het onmiddellijke geheugen: gedurende ongeveer 30 seconden cirkelt de informatie rond in de hersenen, ook hier in de vorm van elektrische impulsen. Daarna volgt de derde stap, opname in het semi-permanent geheugen: de informatie wordt a.h.w. opgeschreven in een RNA-molekuul, dat echter na 20 minuten uit elkaar valt. Voordat het RNA-molekuul uiteenvalt komt de informatie in het permanent geheugen: het RNA-molekuul wordt gekopieerd, er ontstaat een iewitmolekuul waarin de informatie voorgoed is opgeslagen. Het addertje schuilt nu in het onmiddellijke geheugen. Als bepaalde informatie binnen dertig seconden opnieuw wordt gegeven, maar in iets andere vorm, dan krijgen we in de hersenen twee series rondcirkelende impulsen die zeer veel op elkaar lijken. Door hun gelijkennis storen ze elkaar, waardoor wijzelf in de war raken. Het is dus best als bepaalde informatie in verschillende vormen wordt gegeven, maar dan moet er wel voldoende tijd tussen zitten voor de leerling om de informatie te verwerken.

Tenslotte wordt de fout nog vaak met verkeerde ogen bekeken. Een fout wordt bijna altijd gezien als een bewijs van falen, en veroorzaakt dientengevolge frustraties en spanningen. Een fout is eigenlijk een middel ter oriëntering. Slechts door met behulp van fouten alles af te tasten leren we als baby ons hoofdje op te heffen, te lopen etc. Uit het foute gebruik van de fout zijn weer consequenties te trekken voor het totale systeem van de toekenning van cijfers, van beantwoording en van de aard en de manier waarop proefwerken worden afgenomen.

Zo te zien schort er dus nog wel wat aan het onderwijs. We kunnen de leraren daar toch niet alle schuld van geven: de meeste din-

gen hierboven zijn pas enkele jaren geleden ontdekt. Het feit blijft dat leraren over het algemeen veel te weinig van de werking van de hersenen weten en dat ze hun gebrek aan kennis niet inhalen. Het zou al een hele stap voorwaarts zijn als de leraren wisten hoe de hersens, waar ze hun stof "in moeten pompen" nu eigenlijk werken.

Caspar Williams 5b

DEKANOLOGIA

OVERSTAP T.H. - H.T.S. vice versa

Begin 1977 wordt bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal een wetsontwerp ingediend waardoor een vroegtijdige wederzijdse doorstroming van studenten uit sommige sectoren van het wetenschappelijk en van het hoger beroepsonderwijs wordt mogelijk gemaakt. Naar verwachting zal dit wetsontwerp door de Kamer worden aanvaard.

In de technische sector van het hoger onderwijs (TH's en HTS-en) worden reeds in een aantal studierichtingen experimenten voorbereid die toetsen hoe studenten tijdens hun studie daadwerkelijk over en weer kunnen overstappen van en naar de TH en de HTS, ongeacht hun vooropleiding.

Een aantal van de studenten die in 1977 een studie aan de TH of aan de HTS beginnen zal tijdens het eerste of tweede studiejaar een overstapadvies krijgen.

De T.H. Delft en de H.T.S. Wiltzanglaan treffen voorbereidingen voor een overstap-experiment in de afd. weg- en waterbouw.

LANDBOUWHOGESCHOOL WAGENINGEN

Toelatingseis: VWO-diploma met na en sk.

Ontbreekt na of sk in je pakket dan is er de mogelijkheid deze lacune aan te vullen via een cursus "Stova" te Wageningen.

De cursus na en/of sk wordt gegeven in de periode 25 juli - 26 augustus '77.

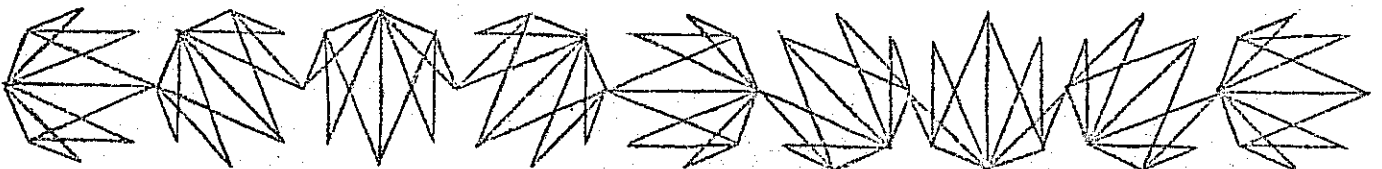
Verdere inlichtingen op het dekanaat.

NIEUWE SCHOOLDEKAAN

Tot schooldekaan is dhr. F. Carduck benoemd. Nu zijn we weer voltallig. Mede namens mevr. T. Waardijk heet ik hem welkom op kamer 100. We hopen allebei dat zijn groot enthousiasme voor het schooldekanat ook op ons aanstekelijk zal werken.

Ondertussen - het duurt nog wel even voor je als schooldekaan ingewerkt bent - helpt mevr. M. Heintjes ons door wat drukte heen. Zij helpt ons nu met het voorbereiden van de richtingskeuze in 3 havo. Bedankt alvast!

H. Rurup
T. Waardijk

colloquium doctum

Het was op een gure dag dat ik een uitermate belangwekkend onderhoud had met een zeer verstandige medeleerlinge. Werkelijk, zó verstandig is zij, dat ik haar naam niet zal noemen; ik weet dat ze die niet bezield wenst te zien door enige liaison met dit periodiek.

Het was me opgevallen dat ze al geruime tijd stil voor zich uit zat te kijken. Daar ik me ervan bewust was dat het gehele onderkomen van deze onderwijsinstelling van zijn schepper niets heeft meegekregen dat een oogopslag van - laten we zeggen - meer dan 4 seconden waard is, vroeg ik terstond wat er aan de hand was.

Langzaam draaide ze zich om, slikte even, en antwoordde emotioneel, maar toch op gepaste toon: "Ik heb het gelezen! Ik kon het bijna niet geloven. 't Is toch maar mooi, hè, van de rektor, dat hij zo enthousiast met de vooruitgang in het onderwijs meedoet!" Hierop draaide ze zich weer in haar oude stand.

Ik knikte; ook ik had het gelezen, en was - ik weet het nog goed - zeer ontdaan van het geweldige besluit. De grote dag was dan toch eindelijk gekomen!

"Ik had het bijna niet durven hopen," zei ik, "maar nu is dan toch de grote dag gekomen! De leerlingen worden dus toch niet vergeten."

"Het is maar goed dat het definitieve eind van dat elitaire gedoe eindelijk in zicht is," zei ze. "Nu pas beseft ik wat voor een nutteloze opleiding ik zelf gehad heb. Zeer verstandig om al die kinderen in de toekomst het leren van stamtijden te besparen - het accent moet nu gelegd worden op écht nuttige vakken, die de leerlingen opvoeden tot zelfstandig denken, en zo. Tenslotte is geld nog steeds de wortel van deze maatschappij; je kunt er niet economisch genoeg mee omspringen. Die oude talen deden ons toch ook alleen maar verstarren? Nee, het is prima, dat men het onderwijs zoveel mogelijk wil vernieuwen, verbeteren zelfs."

Dat beaamde ik. "Maar het mooiste is nog," voegde ik eraan toe, "dat

ze nu ook écht mogen kiezen wat ze gaan doen, ik bedoel, dat ze moeten kiezen wat écht belangrijk is. Kijk maar naar andere scholen, die al veel eerder het juiste pad insloegen. Daar hangt die klassieke rommel er maar een beetje bij - teruggebracht tot de juiste proporties. En je zult zien, over een paar jaar zwaait niemand meer met rare, onverstaanbare spreuken!"

"O, maar hier hebben de leerlingen ook al de juiste mentaliteit hoor!" sprak ze, met heftige gebaren. "Afgezien dan van een paar idioten die een bibliotheek vol met van die prullen uit de oudheid wilden opzetten. Maar je weet zelf wel, in hoe groten getale de hele zaak geboycot is! Ze zien het dus blijkbaar toch wel zelf in."

"Er is nog wel degelijk hoop," zei ik. "Maar je zult zien, dat het hele onderwijs gebaat is met het laten afsterven van deze tak, als een van de oudste spruiten. Er is nu toch al bijna geen enkel echt gymnasium meer, zo'n bolwerk van hoogmoed? Nu zijn ze bijna allemaal gevallen, die burchten."

"En terecht!" zei ze vastberaden. "Maar kom, laten we eerst nog even dit jaar afmaken, dan zien we wel verder."

In de uren hierna heb ik er nog lang over nagedacht, hoe ik een van de laatste slachtoffers aan het worden was van een opleiding die nergens voor deugd. Of hoe een nieuw onderwijsbeleid voor iedereen redding zou brengen.

Ik ging er haast zelf nog in geloven.

ricky vanderjagt

	<u>AANKONDIGING</u>
	de rubriek
	<i>In Spreek & Uit Spreek</i>
	is, samen met samenstelster Inge W. verhuist naar achterin in tante Mien's roddelrubriek. Dit houdt nu persé <u>NIET</u> in dat Inge's denderende nieuws ook maar enige onwaarheden zouden gaan kunnen bevatten reeds.
	Inge Wijde 6g
	(P.S.: alle interessante nieuwtjes graag naar Postbus 9185 A'dam)

luister eens naar wat ze te zeggen hebben

ENWB

De Eerste Enige Echte Nederlandse Wielrijders Bond is een zeer jonge vereniging. Eén jaar geleden werd zij opgericht met als voorname doel een streven naar veiligere en betere omstandigheden voor fietsers. De ENWB vindt dat in de ANWB (wielrijders bond?) de fietsers verdrukt zijn door de auto's zodat hun oprichting noodzakelijk werd. Het is dus een soort wielrijders vakbond.

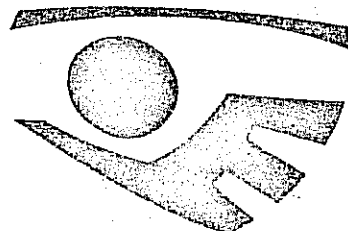
Werk ligt vooral in de grote steden (en zeker Amsterdam) maar ook op het platteland worden te veel fietsers doodgereden. Veel ENWB-leden geloven niet in de zaligheid van de "heilige koe uit de westerse beschaving", de auto. Een andere goede reden om lid te worden van de ENWB is als je als liefhebber van het fietsen het landschap liever op een rustige, gezonde manier bewondert dan in een bloedgang over een racebaan (fietsers of geen fietsers!)

De ENWB bemoeit zich met wat de overheid voor de fietsers doet en verder organiseert zij studiedagen, demonstratieve fietstochten en fietsdagen. Tenslotte geeft zij + o keer per jaar het blad de Vogel-vrije Fietser uit. Hierin o.a. hun activiteiten, praktische tips en reisverslagen. De vereniging kan in hun moeilijke beginperiode nog best wel wat leden gebruiken. De minimumkontributie bedraagt f 10,- en hiervoor ontvang je hun verenigingsblad. Het adres van hun landelijk secretariaat: ENWB, postbus 2000, Amersfoort. tel: 053- 24224.

DE WADDENVERENIGING

Als je ooit een keer op een van de waddeneilanden geweest bent dan weet je waarom er mensen zijn die de Wadden zoveel mogelijk in hun oorspronkelijke staat willen laten. Nadere bestudering leert dat het Waddengebied in Nederland uit vijf grotere en een aantal kleinere eilanden bestaat bevolkt door vele miljoenen vogels, vissen, zeehonden en andere dieren en planten. Onder deze zeer zeldzame. Het Waddengebied dat zich nog verder voor Duitsland en Denemarken uitstrekt bezit een zeer rijke flora en fauna. Samen met de fijne sfeer op de eilanden is dit alles van onschatbare waarde. Doch ook in dit gebied wegen economische belangen. Vuilozingen, mijnbouw-activiteiten, industrialisering, overdadige recreatie, waterstaatkundige ingrepen en defensieactiviteiten bedreigen dit stuk uniek natuur.

In de vereniging tot behoud van de waddenzee, zoals de vereniging officieel heet, zijn wetenschapsmensen en andere natuurliefhebbers verenigd die zich inzetten om dit gebied te beschermen. In het verleden hebben zij ontwikkelingen bekritiseerd en soms een halt kunnen toeroepen, die een bedreiging voor het waddengebied vormden. Ook zijn vele initiatieven genomen voor het op gang brengen van alternatieve mogelijkheden zoals een alternatief werkgelegenheidsbeleid. Ondanks schone beloftes van de regering, die vinden dat dit gebied behouden mag blijven, moet er nog steeds zo nodig hier een stukje land worden ingepolderd en daar een boortoren worden geplaatst enz. enz. Dit alles bedreigt het voortbestaan van miljoenen planten en dieren. Er blijft dus voorlopig werk genoeg. Je kunt lid worden voor minimaal f 15,- (voor scholieren) en hiervoor krijg je 4 keer per jaar hun Waddenbulletin. het adres: Het Waddenhuis, Postbus 90, Harlingen. tel: 05178- 5541.

PLEIDOOI VOOR DE NATUUR

— OF: REAKTIE OP: "MET HET OOG OP ETEN"

Met dit stuk wil ik reageren op het artikel van de heer R.A. Verhagen in BOLWERK nr. 4.

In de eerste alinea heeft u het over "reformhuizen met graanproducten". Ik vraag me af of u ooit in een reformwinkel bent geweest. In dat geval had u immers wel gezien, dat het assortiment van een reformhuis zich bij lange na niet beperkt tot graanproducten en zo lijkt het wel te zijn in uw artikel. Reformhuizen verkopen zeer uiteenlopende kruidenierswaren (als fosfaatvrije wasmiddelen en allerlei soorten natuurlijke levensmiddelen), drogisterij-artikelen (als kruiden en plantaardige cosmetica) en boeken over gezondheid, yoga, alternatieve voedingswijzen, enzovoort.

In dezelfde alinea veegt u de vloer aan met de wondermiddeltjes. Ik denk, dat u dezelfde fout maakt als vele zieken, die uit pure wanhoop naar een natuurarts of -therapeut gaan en dan verwachten van de ene op de andere dag genezen te worden, door natuurlijke kruiden, voedingsmiddelen, enzovoort. Voor dit soort wondermiddeltjes moet u niet bij de natuur zijn, maar bij de traditionele allopathische geneeskunde, echter dan wel met het gevaar van bijverschijnselen. De allopathische geneeskunde bestrijdt alleen de symptomen, zonder de oorzaken weg te nemen. Als u een zweer hebt krijgt u van de allopathisch werkende arts een recept voor penicilline, ontsmettingsmiddel of iets dergelijks. Naar de oorzaken wordt verder niet gekeken, alleen bij zeer herhaaldelijk voorkomen van de verschijnselen. De natuurarts of -therapeut pakt het heel anders aan. Oorzaak van een zweer zou bijvoorbeeld vitamine A- of C-gebrek kunnen zijn. In dat geval schrijft hij voedingsmiddelen voor, die rijk zijn aan vitamine A of C. Een andere oorzaak zou kaliumgebrek kunnen zijn. Dan schrijft de natuurarts een mengsel van honing en vruchtenazijn voor. Beide produkten zijn rijk aan kalium. Door het bijzonder grote gehalte aan kalium in dit mengsel speelt zij het klaar, aan bacteriën de vochtigheid te onttrekken, die ze nodig hebben om te vegeteren en hun gevaarlijk werk te doen. Zeer zorgvuldig uitgevoerde proeven in de V.S. hebben bewezen, dat bacteriën, zoals verwekkers van tyfus, buik- en borstvliesontsteking, dysenterie, etterende abscessen ... na enkele dagen, vaak al enkele uren, dood waren!!!

Zo'n onzin zijn die wondermiddeltjes dus nog niet, maar ze moeten natuurlijk niet enkel op suggestie berusten. Ze werken echter veel langzamer dan de chemische geneesmiddelen en dat brengt teleurgestelde patiënten ertoe natuurartsen en -therapeuten voor kwakzalvers en bedriegers uit te maken. Als de patiënten de behandeling serieus zouden doorzetten, zouden ze heel vaak genezen worden en zou de kans op herhaling veel kleiner zijn dan bij een traditionele medische behandeling, omdat de diepere oorzaken van de ziekte meteen zijn aangepakt. Bovendien is de kans op schadelijke bijwerkingen zeer gering, mits de behandeling onder leiding van een erkende natuurarts of praktizijn (erkend door de N.W.P.: Nederlandse Werkgroep van Praktizijns in de natuurlijke geneeskunst) is uitgevoerd. Helaas schuilt er nog al eens kaf onder het koren. De oorzaak hiervan is het feit, dat de natuurgeneeskunde in Nederland (nog) niet wettelijk erkend is en er dus geen enkele officiële controle op kan worden uitgeoefend. In West-Duitsland en Engeland bijvoorbeeld, waar de natuurgeneeskunde wel is erkend, komen vrijwel geen excessen meer voor. Op 19 oktober 1976 heeft de N.W.P. alle leden van de Eerste en Tweede Kamer een "Nota" doen toekomen, wel-

ke was voorbereid door de "Raad van Advies" en de "Politieke Beleidsc commissie" van de N.W.P. en waarin om wettelijke erkenning van de natuurgeneeskunde wordt gevraagd.

Maar dan nu weer terug naar uw artkcl. In de vierde alinea gaat u tekeer tegen de vitamineslikkers. Het gevaar van vitaminemisbruik bestaat echter alleen bij gebruik van geconcentreerde, meestal chemische vitaminepreparaten. In natuurlijke voedingsmiddelen komen nooit te hoge vitaminegehaltenes voor,

dus is er ook geen kans op zware hoofdpijnen en duizelingen bij vitamine A-gebruik en nierstenen bij vitamine C-gebruik. Natuurlijke vitamine C-rijke voedingsmiddelen maken u echter wel minder vatbaar voor verkoudheid.

Vitamine E in natuurlijke vorm is een waar vruchtbaarheidsvitamine. Het kan steriliteit bij de man opheffen en miskramen voorkomen. Amerikaanse onderzoekers hebben experimenten gedaan met vrouwen, die miskramen hadden gehad. De kans dat zij gezonde kinderen ter wereld zouden brengen was 1:99. Toen ze tarwekiemolie kregen, de rijkste natuurlijke bron van deze vitamine, gebeurde wat geen van de onderzoekers als een reële mogelijkheid had beschouwd. Van de 52 vrouwen die tot deze proefgroep behoorden brachten er 38 gezonde kinderen ter wereld! Maar ook hier geldt weer: vitamine E heeft niet de supersnelle werking van hormoonpreparaten.

Vitamine E helpt het lichaam de zuurstof vast te houden. Daardoor kan er in de spieren een grotere aerobe verbranding plaats vinden, waarbij meer energie vrijkomt. Zo wordt het uithoudingsvermogen inderdaad groter, mits u natuurlijk wel een goede conditie hebt. Anders helpt vitamine E ook niet veel. In de geïndustrialiseerde wereld is de voeding vitamine E-arm door het hoge gebruik van witbrood (zonder tarwekiemen) en vlees (vitamine E komt alleen in plantaardige voeding voor).

In de tweede alinea keurt u het gebruik van kunstmest goed. Kunstmest heeft inderdaad geen effect op de voedingswaarde. Het is echter wel zo, dat door het gebruik van kunstmest de bodem steeds zouter wordt, zodat deze uiteindelijk ongeschikt wordt voor het telen van gewassen.

Ook praat u in die alinea het gebruik van bestrijdingsmiddelen goed. Door het veelvuldige bespuiten worden de insecten er op het laatst immuun voor. Dat noodzaakt ons om nog meer te sproeien met nog sterker gif. Resten hiervan worden op de voedingsmiddelen teruggevonden en zijn zeker niet goed voor onze gezondheid. Bovendien wordt het natuurlijke evenwicht door bestrijdingsmiddelen nog meer verstoord. Daardoor verminderen de natuurlijke vijanden van de insecten (vogels of andere insecten sterven door het gif of trekken weg uit een bespoten gebied), wat ons opnieuw noopt om de hoeveelheid landbouwvergiften te verhogen. Wanneer we tien jaar lang geen kunstmest en bestrijdingsmiddelen gebruiken, heeft het natuurlijke evenwicht zich zover herstelt, dat de kans op een misoogst best meevalt.

Bovendien handelen wij erg tegenstrijdig. Aan de ene kant zijn we bang voor een misoogst, aan de andere kant zijn we meesters in het verspillen van energie en eiwit. Vleesproduktie betekent een verlies van 60-90 % aan calorieën en ± 50 % aan eiwitten, afkomstig van planten, die direct voor menselijke consumptie geschikt zijn. In Nederland alleen al werd in 1970 maar liefst 2,75 miljoen ton eiwit te eten gegeven aan ons vee in de vorm van granen, gras en andere veevoeders. De opbrengst bedroeg evenwel niet meer dan 0,55 miljoen ton eiwit in de vorm van vlees, zuivel en eieren. Een verlies van maar liefst 2,2 miljoen ton eiwit, de gebruikelijke verspilling van ongeveer 80 % bij de overgang van plantaardig naar dierlijk eiwit. Trekken we van dat verlies dat deel af dat niet geschikt is voor menselijke consumptie (gras en dergelijke) dan werd in totaal in 1970 1 miljoen ton eiwit over de balk gooid, dat zeer goed door mensen gegeten had kunnen worden. Ruim dertig miljoen mensen hadden hiermee gemakkelijk een jaar lang van eiwit kunnen worden voorzien. Wanneer we 1 kg minder vlees eten besparen we gemiddeld 7 kg graan, dat we als deel van de ontwikkelingshulp aan de armste en meest ondervoede bevolking van de Derde Wereld zouden kunnen geven. Als we hier eerst eens aan denken en er blijkt dan nog een wereldvoedseltekort te bestaan, dan hebben we inderdaad het recht om ons ernstig zorgen te maken over een misoogst.

Tenslotte nog iets over de macrobiotiek. Ten eerste bestaat er niet één macrobiotisch dieet, maar er bestaan meer van dat soort voedingspatronen, variërend van zeer eenzijdig (alleen graanprodukten) tot (wat) meer gevarieerd. De ontwerper van de moderne macrobiotiek, de Japanner Ohsawa, ziet echter het dieet bestaande uit 100 % volkoren graanprodukten als het meest ideale. Het is inderdaad duidelijk, dat deze zeer eenzijdige voeding levensgevaarlijk is. Naar aanleiding van een aantal sterfgevallen van fervente aanhangers van de macrobiotische voeding in de V.S. is het dieet dan ook enigszins aangepast en zijn er nu meerdere met een verschillende inhoud. Toch blijven ze behoorlijk eenzijdig. Daar komt nog bij dat geadviseerd wordt (in alle diëten) om zo weinig mogelijk te drinken. Dit is volkomen in tegenspraak met de algemeen-medische inzichten. Het macrobiotische dieet is echter niet fataal door het ontbreken van de dierlijke eiwitten. Als men trouwens van mening is, dat dierlijke eiwitten niet te vervangen zijn heeft het ook weinig zin er dan plantaardige eiwitten voor in de plaats te eten. Het gaat echter niet om het dierlijke van de eiwitten, maar om de verhouding van de aminozuren in die eiwitten. Deze verhouding is zeer goed te benaderen door plantaardige eiwitten te combineren en samen in één maaltijd te gebruiken, zoals bijvoorbeeld 45 % bonen-eiwit en 55 % tarwe-eiwit, wat overeenkomt met een mengverhouding van 1 deel bonen op 2 delen tarwe. Het is zeer wel mogelijk om zonder dierlijke produkten te leven!

Vera Verhulst, klas 6F.

LERAREN EN SE% (tweede aflevering)

Deze keer wil ik enkele treffende voorbeelden bespreken uit onze enquête.

Vooropgesteld dient te worden dat alles anoniem blijft. Wij willen nl. beslist voorkomen dat leerlingen in hun houding t.o.v. de docenten gaan rekening houden met in BOLWERK gepubliceerde onthullingen. Immers: het Sex behoort geen rol te spelen in deze educatief-receptieve relatie. Niemand minder dan de Griekse wijsgeer Pythagoras zei reeds (ipse dixit): alles op zijn tijd, alles op de plaats waar het thuishoort (omnia suo tempore, omnia in loco). Nu hoeven we niet alles aan te nemen van de filosofen, temeer omdat de uitspraken van deze lieden doorgaans net iets minder wijs zijn dan die van hun opvolgers, zodat je er wijs aan doet de meest recente denker te volgen en diens kreten in je oren te knopen. Dan loop je tenminste niet achter. Je zit er wel naast natuurlijk, je kraamt de grootste onzin uit, maar het is actuele onzin. En we willen toch allemaal met onze tijd mee, nietwaar, onzin of niet.

Maar ik dwaal af. Ik zei dat we de ideeën van Pythagora met een korteltje zout moeten nemen. Zoals zoveel dingen tegenwoordig.

Schrijft onze krant de waarheid? En, om dicht bij huis te blijven, onze leerboeken? Zou er niet een heleboel onzin staan in die aardrijkskundeboeken? En die scheikunde, Eet u dat allemaal voor zoete koek op? Kent u Sempersuc? Nee? Ha, zie je wel, alweer zo iemand die zich door zijn scheikunde leraar laat beetnemen. Sempersuc is een middeltje (al jaren in de handel) dat docenten in reageerbuisjes stoppen om er zeker van te zijn dat straks het zaakje inderdaad rood, of groen, of wit wordt.

U mag dan een groot vertrouwen hebben in de leerstof, in de docenten, maar u laat zich niet bedotten door de overheid. Vast niet. Want we weten allemaal dat, zolang we het nog zonder de ethiek moeten doen, ons van alles op de mouw wordt gespeld door ministers en regenten, dekens en pastoors, leraren en conrectoren, schouten en dijkgraven, admirals en generaals, aalmoezeniers en warmoezeniers,

abdissen en pausinnen.

Wat deze laatste betreft: daar heb je nu weer zoiets. Worden we hier voor de gek gehouden of niet? Heeft ze bestaan of niet, Johanna, die na Leo IV de pauselijke stoel zou hebben bezet? Als leek denk je: wat is er simpeler dan in het Vaticaan de Pausenlijst te bekijken? Is er een naam tussenuit geveegd, dan kun je er donder op zeggen dat er Johanna heeft gestaan. Leugentje om bestwil, Johanna verdwenen van de aardbodem. Nou zal het mij een zorg zijn of die Johanna het tot pausin wist te brengen of net niet. Andere tijden, andere zeden (o tempora temporandis).

Dit brengt ons weer terug bij ons onderwerp. Pythagoras en het onderwijzend personeel, de huidige zeden en die der Grieken. Want dat is weer een heel ander sjapieten. Maar daarover zouden de grecisten ons eens wat moeten vertellen.

Intussen ben ik nog steeds niet met mijn onderwerp klaar. In mijn streven naar perfectie voel ik mij steeds weer genoodzaakt de lezer mee te voeren op zijpaden, waar het óók zo mooi is, en wat u be-slist moet zien. Je kunt het zo'n beetje vergelijken met die onuitstaanbare mensen die je uitnodigen om de foto's (dia's is nóg erger) te komen bekijken die ze op hun reis naar Griekenland hebben gemaakt. "En als je dan bij die pilaar rechtsaf slaat, dan kom je in een dorpje waar de práchtigste.." Ik moet er dus voor zorgen dat mijn betoog helder blijft, doorzichtig, overzichtelijk, puntig. Misschien is het beter alles nog eens op een rijtje te zetten. En dan evalueren. Doorspreken. In groepsverband natuurlijk. Dan klassikaal, en generaal. Ja, ik geloof inderdaad dat dat het beste zou zijn. U hoort nog van me!

Agnes Bianchi

nienms mit de tuin

Het laatste kruidenweekend mag wel geslaagd genoemd worden. Er is keihard gewerkt en de verwachting was dat de groep na het eten machteloos in een stoel zou wegzakken, doch zie: na enige rustige concentratie-spelletjes werd er gedanst dat de stukken er afvlogen. Speciaal kledingstukken dan, hoewel alles keurig toeging. Ook de muzikmakers deden zich gelden, als 't even kon door elkaar. Dit bleef door de rest van de Spaarnberg niet onopgemerkt, getuige het feit dat onze gastvrouw een tweede-klasser die, U raadt het al, tin-whistle speelde, met "kanariepietje" aansprak.

Heerlijk was het, (we zijn nu weer een weekend verder) om na een afwezigheid van maanden onze stratenmaker, die thans ver weg studeert, weer te verwelkomen op de tuin. Aangezien we stomtoeval-
lig net alle tegeltjes, die we maar konden vinden, verzameld hadden, kon hij onmiddellijk en doeltreffend aan het werk. Hij heeft een flink stuk van de kas betegeld en dat was wel nodig, want de dieren des velds namen steeds meer de gewoonte aan zich een weg naar binnen te graven, getuige de vele holen en holletjes. Erg knus natuurlijk, maar we hebben ze toch maar een halt toegeroepen vóórdát de zaak instort. Wel zielig voor die macro-biotische veldmuis, die van de selderie in de kas vrát. Of zijn gelaatskleur in-middels minder grauw is weten we niet, daarvoor hadden wij onvol-doende het oog op hem.

Afgelopen zondag was het goed weer en dat was te merken. Twee families op de tuin, één zwoegend en de andere zich oriënterend, maar met goede toekomstplannen. Aardbeienbed gewied, laatste besse-struiken gesnoeid, mierikswortelbed omgespit, muntbed opgeknaapt, veel compost opgebracht, kweek getrokken. De vogels hadden de zomer

in 't hoofd, de tuinman vertelde dat de merels 's morgens om 7 uur aan het zingen waren. De herfsttijloos komt alweer de grond uit en de eerste kleine muntplantjes, het boerenwormkruid en ontelbaar veel klaprozen. We moeten ons vlas in de gaten houden, dat ligt te roten. We moeten informeren bij onze (vrije!) boer in de Achterhoek wanneer het braken en vervolgens het hekelen dient te geschieden, we moeten vooral vragen hoe en we moeten hier een punt achter zetten: hier is hij .

===== P. Hoving - Helling. =====

UIT DE SCHOOL GERLAPT

In een vorig stukje dat in Bolwerk is verschenen heb ik gezegd het belangrijk te vinden dat in de maatschappijleerlessen aandacht wordt besteed aan het bijbrengen van vaardigheden en houdingen. Vaardigheden zijn bijvoorbeeld het kunnen diskussiëren en het kunnen lezen van statistieken met onderzoeksresultaten, terwijl je bij houdingen kunt denken aan het kritisch beoordelen van aangeboden informatie en je open stellen voor meningen van mensen die er anders over denken dan jij. Persoonlijk ben ik van mening dat de leerlingen bij het zich eigen maken van deze zaken veel zélf moeten doen en dat de leeraar/lerares niet voortdurend de hoofdrolspeler in de klas moet zijn. In de praktijk komt dat er op neer dat je je als docent niet houdt aan de rol die je geacht wordt te spelen. Het resultaat van dat "andere rolgedrag" van de docent is in het begin meestal dat de leerlingen in verwarring raken: Er klopt iets niet.

Over de gebeurtenissen die zich dán in de klas kunnen gaan voordoen wordt op erg verhelderende wijze verhaald in een onlangs verschenen boek van Theo Jansen en Anne-Ruth van Kammen, getiteld "Projektonderwijs: Afleren en aanleren", dat ik zowel ouders, leerlingen als docenten ter lezing kan aanbevelen. Het nu volgende is voor 't grootste gedeelte uit genoemd boek afkomstig.

Bij een discussie in de klas waarbij de docent zijn leidersrol niet vervult ontstaat al ras een chaos: Iedereen schreeuwt door elkaar heen of niemand weet hoe het verder moet. Sommige leerlingen, meestal de gebruikelijke woordvoerders van de klas, beginnen dan als leiders op te treden en proberen de situatie zo te veranderen dat er iets als een samenspraak kan plaatsvinden. Maar dit loopt steeds weer uit de hand omdat zulke leidersfiguren nu niet meer systematisch gesteund worden door de leraren: De meeste andere leerlingen zijn telkens maar heel korte tijd bereid om zich in de leiding van de klasgenoten te schikken en op dit moment ook nog niet in staat om zonder enige vorm van leiding te werken.

Een groter of kleiner aantal leerlingen onttrekt zich aan de discussies door te gaan zitten kletsen, spelen of lezen. Voor de leerlingen die op dat moment toevallig wél actief zijn is dat dan reden genoeg om zich gruwelijk te ergeren en een beroep te doen op de docenten om in te grijpen, "want het wordt een rotzooitje". Wanneer de algemene onvrede toeneemt wordt de docent openlijk verweten dat hij niet ingrijpt, niet streng op-

treedt, geen donderpreken houdt en geen straf uitdeelt of te weinig.

Ook de "klooiende" leerlingen zelf zitten vaak te wachten tot ze goed worden aangepakt, want dan hebben ze weer "houvast". Bij het grootste deel van de leerlingen blijkt een patroon te zien waarin pogingen om verder te komen met de discussie afgewisseld worden met uitingen van totale verwarring.

In elke klas is een aantal leerlingen waarvoor niet meedoen bijna de enige uitweg lijkt te zijn uit hun verwarring: Vanaf het begin onttrekken zij zich stelselmatig aan de discussies.

Vaak blijken dit leerlingen te zijn die een heel vast omlijnd beeld hebben van wat "leren" betekent: Flink door leren onder de duim gehouden werken voor een hoog cijfer.

En die hebben voor zichzelf al na één lesuur vastgesteld dat dat geen leren kan zijn, want de leraar "doet niets" en je krijgt er ook geen cijfer voor.

Daarnaast zijn er ook leerlingen die zich vanaf het begin geen raad weten met de geboden vrijheid: Het lijkt wel alsof zij er steeds op uit zijn de aandacht af te leiden, grapjes te maken en flauw te doen.

En steeds wordt er druk op de docent uitgeoefend om de bekende leraarsrol weer op te nemen en het wordt hem kwalijk genomen wanneer hij dat weigert.

Misschien zou het wel makkelijk zijn weer tot de oude vertrouwde patronen terug te keren...

Maar is het wel zo nodig om, wanneer er bepaalde moeilijkheden rijzen door een andere aanpak en de leerlingen zich, volkomen begrijpelijk natuurlijk in het begin, onzeker voelen, meteen die methode om de leerlingen zelfstandiger te laten werken maar te laten varen?

g.gast

SCHOOLKAMP

Ook dit jaar weer wordt gedurende de laatste week van het schooljaar het traditionele schoolkamp gehouden voor de brugklassers.

Dit schoolkamp, waar plezier en sociale contacten voorop staat, wordt gehouden van zaterdag 18 juni tot en met zaterdag 25 juni te Otterlo.

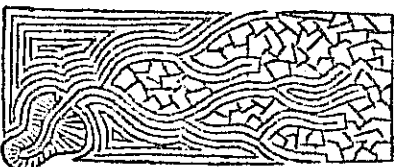
Overdag plezier maken in de bossen en het zwembad, of zo maar wat plaatjes draaien, tafeltennissen, voetballen enz.

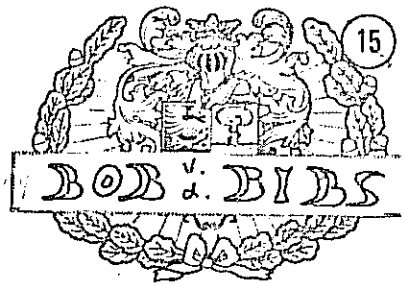
Snachts slapen in huisjes voor tien personen en gedurende de avond uren gezellig bij elkaar zijn.

Het kamp wordt geleid door ongeveer 15 docenten van onze eigen school.

Er hebben zich reeds 80 meisjes en jongens aangemeld voor dit schoolkamp. Er zijn nog ongeveer 10 plaatsen beschikbaar, dus als er nog brugklassers zijn die graag mee willen gaan, dan worden zij aangeraden, zich zo snel mogelijk op te geven bij een van de docenten l.o.

R.A. Verhagen.

Daar is hij dan weer!

BOB VAN DER BIBS' PROBLEMENRUBRIEK

Hallo, lezers

De reacties op de vorige P.R. (problemenrubriek) waren overstelpend. Dit is natuurlijk ontzettend fijn en hieruit blijkt ook dat er inderdaad een bijzondere behoefte aan zoiets bestaat. Helaas, dit heeft ook zijn minder plezierige kanten. Ik zie mij nu namelijk genoodzaakt een keus te maken uit de problemen die mij worden toegestuurd. Dit wil echter niet zeggen dat er problemen zijn die niet worden behandeld. Dit houdt alleen in dat u wat langer op de behandeling van uw probleem moet wachten. Ik ben ervan uitgegaan dat de, naar mijn mening, urgentste gevallen het eerst behandeld worden.

ZIJ KOPEN MIJ OM!

Een aangrijpend probleem van een onschuldige leerling die door onze eigen leraren (welke wij zo vertrouwden) op een schandalige wijze wordt aangepast aan onze corrupte maatschappij.

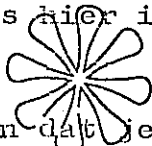
Beste Bob v.d. Bibs,

Ik heb een enigszins grote moeilijkheid, n.l.: ik ben medewerker van Tante Mien en één van haar spionnen, maar telkens als ik iets zie of wil rapporteren, bieden ze mij zulke buitensporige omkopingsmaterialen aan (nl. mijn cijfers plus hogere cijfers) dat ik wel moet zwijgen. Is hier iets tegen te doen?

p.l.c.

Beste P.L.C.

Ik kan begrijpen dat je enigszins met je handen in het haar zit, maar als je werkelijk wilt dat er een eind komt aan dit soort praktijken moet je er nooit op ingaan. Ik zou zelfs een stapje verder willen gaan. Mochten ze gaan beginnen met dreigementen in de vorm van: "Als je hiermee nog langer doorgaat krijg je een onvoldoende". Dan ook niet toegeven. Hieruit kan natuurlijk volgen dat je blijft zitten, maar dit soort offers moet je kunnen brengen voor de schoolgemeenschap. De leerlingen hebben tenslotte toch het recht om te weten van wat voor soort (vul zelf maar in) zij les krijgen. En als de leraren dat dan proberen te verhinderen met zulk soort praktijken en zij slagen daar ook nog in, dan zijn wij, leerlingen, toch verloren?

Je eigen Bob

HOE KOM IK AAN MIJN GAATJES?

Een ontstellend groot probleem van een van onze meest geliefde leerlingen, waaruit blijkt hoe goed ons schoolje in de algemene behoeften voorziet.

Lieve Inge, ik heb helaas je brief flink in moeten korten. We moeten toch ook wat ruimte voor het gezwets van onze medeleerlingen overhouden, nietwaar?

Lieve Bob,

Ik zit met een groot, om niet te spreken van een zeer nijpend probleem! Helaas, dus! Wat zij nu namelijk mijn ongenoegen als het ware beknopt?

Hierdan: in den beginne van dit schooljaar werden wij, onschuldig als wij zijn, overstelpt met goede gaven in de vorm van stencils op dit formaat door goed bedoelende lerare-n en lerare-ssen (het woord zit er inderdaad in).

Nu reeds komen wij aan bij mijn probleem, ongeveer dan. Want hoe? Want hoe moet je die stencils in vredesnaam opbergen? Stop je ze

opgevouwen in je schrift dan kunnen ze eruit vallen met alle gevolgen a.h.w. vandien (er was nog een probleem/argument, maar doordat de brief opgevouwen was toen ik hem kreeg was dit gedeelte zo beschadigd, dat ik het niet kon lezen. Bob)

Nu zij het weer zo dat ik op het idee kwam, om de stencils op te bergen in de klapper met de lange naam.

Maar wat het geval? Omdat voor mij het aantal stencils van dien aard is dat de aanschaf van een multo-klapper-perforator-apparaat mij onnodig leek, probeerde ik er op school een te vinden. Want wat bleek??? Juist de grote stencils zijn niet geperforeerd, zodat ik nu, bij het op school niet vinden van een multo-klapper-perforator-apparaat in mijn maag zit met zo'n grote multoklapperringmulti-bandomslagmap en een hoeveelheid ongeperforeerde stenciltjes!

Daarom vraag ik u bij deze lieve Bob,

zoek voor mij de multo-klapper-parforeetor op! Inge Wijde 6g

Lieve Inge,

Nadat ik je brief gelezen had, heb ik weer eens heel lang nagedacht. Zolang zelfs, dat ik tot een aantal oplossingen ben gekomen.

Hier dan zijn ze:

1) Je zou kunnen proberen of je je zojuist aangeschafte klapper (of hoe je dat ding ook noemen mag) kan ruilen voor een zg. klemklapper. Deze heeft ook nog de voordelen dat hij goedkoper is en je hebt helemaal geen dingetjes nodig. Hiervoor zij het natuurlijk wel noodzakelijk dat je het zg. "bonnetje" bewaard hebt. Mocht het niet zo zijn dan kun je het nog altijd met je overbekende, alles overrompelende glimlach proberen.

2) Als je een beetje handig bent, zou je kunnen overgaan tot de aanschaf van het boek "Hoe Maak Ik Zelf, Met Een Paar Plankjes En Een Hele Hoop Spijkers Een Multo-klapper-perforator-apparaat" van de bekende doe-het-zelf- en multo-specialist Dr. Janssens. Het is verkrijgbaar onder ISBN 90 150 03445672 8 en kost slechts f 4,75.

3) Zoals je in je brief gevraagd hebt heb ik inderdaad gezocht naar een dingetjes. Tot mijn eigen grote verbazing had ik hem al gauw gevonden. Ik ben namelijk naar de stencilkamer gegaan en daar stond een pracht van een dingetjes. Het mooiste van die dingetjes is dat hij blijkbaar zo ingewikkeld werkt dat het perforeren voor je wordt gedaan en dat je zelf maar blijven toekijken.

Je eigen lieve Bob.

Dank zij het grote belangstelling kan ik nu met de verheugende nieuws komen dat u vuiten de in de vorige aflevering genoemde mogelijkheden uw problemen ook kunt sturen naar: postbusnummer 9185 onder vermelding van "Problemenrubriek".

Ik hoop dat iedereen tevreden is.

Dit was het dan weer en tot de volgende keer,
groeten van BOB

VAN DE BIBS

GEVRAAGD:

Interessante PROBLEMEN en NIEUWTJES, in ruil voor billijke oplossingen resp. beoordelingen! Uiterste discretie vereist en aanwezig. Prob. graag buiten de exacte vakken om en Nieu. graag over plus' hogere functionarissen (ik denk hierbij a/d administratie) en nieuwe beampten. Kan in blanco enveloppe (alleen wel met volgend adres) naar:

'Bop v/d Bips & Inge Wijde Postbus 9185

A M S T E R D A M (1017)

Op verzoek van veel, veelal vrouwelijke abonnees plaatsen we hier naast een foto van Bob. red.

mit het stoffige verleden

Hiernaast vindt u enige prenten die wij voor u opdoken uit het archief van Pius X.

Prent 1: Omdat de sterfte onder de docenten ten gevolge van het gebruik van pijl en boog (voorlopers van het befaamde propje) enigermate uit de hand liep werden de leerlingen gemaand dit wapentuig vóór de les tijdelijk in handen van de rector te stellen. Hier ziet men een van de voorgangers van rector Siewe doende een leerling van het nut van deze regel te overtuigen. Dat men ook toen niet onmiddellijk overging tot het gebruik van geweld blijkt uit het feit dat de surveillant rechts het zwaard nog in de schede heeft. Ook het ploertendodertje in zijn rechterhand is nog op zijn rug in ruste.

Prent 2: De roerende zorg waarmee Pius X nieuwe leerlingen in haar gelederen opneemt spreekt uit deze prent, waar de conrector-brugklassen een leerling aan land helpt. (ook toen kwam men al van verre) Ontwaren wij in de veerman niet een overduidelijk voorzaat van een notoir brugklasbegeleider uit de jaren zeventig?

Links verder de zesdeklassers bij wie - gezien de uniformiteit in blik en uitmonstering - de opleiding geheel geslaagd mag heten. De speer symboliseert hun weerbaarheid. Zij hebben het gered, zijn klaar voor het leven. Helemaal op de voorgrond links (met zak) een onaangepaste, dwz. een die het niet gehaald heeft en daarom de zak krijgt.

Prent 3: Een getergde leerling kon er ook vroeger wel eens op bevrijdende wijze de beuk in zetten. In tegenstelling tot heden vielen er toen echter koppen.

De exclamatie "Santiago" is het eertijdse equivalent voor het ook nu en onderwijskringen nog dikwerf gehoorde "Ik ben het zat".

personalia

Overleden:

In januari is overleden een zusje van Sjaak Holla (3c) en Lia Holla (4k).

Getrouwd:

Piet Groen en Petra Copier trouwden 11 februari.
Adres: Vrijzicht 73.

Nieuwe adressen:

22 februari verhuist de heer A.C. de Vroomen naar Amsterdam;
adres: Nic. Japiksestraat 97, tel.: 152687

1 maart verhuist de heer J.C.H. de Greeve naar Zaandam;
adres: Treilerstraat 55

1 april verhuist conrector J.H.C.W. Baart naar Landsmeer;
adres: Assumburg 44

Intussen is mevrouw Ans Fidder verhuisd naar Westerstraat 36 hs;
tel.: 237906

SAMEN **K L A S S I E K E** MUZIEK MAKEN ? JA, GEZELLIG !!!

Wie komt op dinsdag 1 maart 's middags in de aula een stukje muziek uitvoeren?

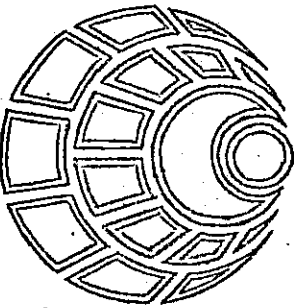
Alle instrumenten, stemsoorten, beginners en gevorderden, alles en iedereen is welkom.

Misschien kunnen er na afloop zelfs wel een paar kleine groepjes (duo's, duetten, trio's etc.) gevormd worden, die dan voor de volgende afspraak samen iets instuderen (als je daar niets voor voelt, hoeft niet hoor, dan speel of zing je gewoon weer solo).

Als eventuele begeleiders zijn aanwezig: een pianist en een cellist.

Trek de stoute schoenen aan, en kom dinsdagmiddag, 1 maart naar de aula!

Nadere inlichtingen bij Marlies Swen en Louis Bianchi.

het Doe mee (1)
met
let V.V.V.V. Pius X
MORGEN, OVERMORGEN, OP DIE NAAM! ER GAAT WAT GEBEUREN !!
HET GAAT GEBEUREN DUS: MISSCHIE ZELFS VOLGENDE WEEK AL !!
GESPITST EN UITKIJKEN EN OGEN OPEN EN DE OREN
EN LUISTEREN NAAR
V.V.V.V. P.X.
Inge Wijde 6g

VAN DE RECTOR

De vakature in het dekanaat, ontstaan door het overlijden van Mia Deelen, is vervuld. De twee zittende dekanen en twee stafleden hebben gesprekken gevoerd met een aantal sollicitanten en daarvan verslag uitgebracht aan de schoolleiding. Na ampel overleg van dekanen en volledige staf is daarna besloten de heer F. Carduck tot dekaan te benoemen; hij zal na een periode van oriëntatie en inwerken zijn nieuwe functie beginnen. Voorlopig zal de oud-dekane, mevrouw Heintjes, waar mogelijk inspringen, vooral bij voorlichtingslessen en gesprekken met leerlingen buiten de spreekuren. Ik ben erg gelukkig dat verschillende collegae bereid waren zich beschikbaar te stellen; nadrukkelijk wil ik hen bedanken voor hun toezegging voor de school beschikbaar te blijven, waar zij nodig zijn.

Sinds een week is in de fietsenkelder de t.v.-beveiliging in werking gesteld. We hopen dat nu een einde kan komen aan de diefstallen en vernielingen die in het verleden werden gepleegd. Vanuit de conciërgeloge is een geluidsverbinding met de kelder aangelegd. Voor de goede orde herhaal ik nog eens de regels: men mag alleen in de kelder zijn bij aankomst in en bij vertrek uit de school om daar fiets of brommer neer te zetten of weg te halen; de kelder is geen verblijfsruimte. Bovendien: de aangebrachte apparatuur is geen speelgoed, noch in de kelder, noch in de conciërgeloge.

Gelukkig is vorige week ook de kantine in de aula tijdens de pauzes weer open gegaan. Veranderingen in de personeelsbezetting maakten het enige tijd onmogelijk alle plaatsen te bezetten. Dank zij de medewerking van ouders en een groep leerlingen zal de kantine voortaan onder leiding van de waarnemend tweede conciërge, de heer D. van Schijndel, weer op de gebruikelijke wijze beschikbaar zijn. In onderzoek is nog of en hoe de vraag naar andere artikelen gerealiseerd kan worden.

Vlak voor het begin van de laatste schoolonderzoek-/proefwerkperiode is er onduidelijkheid ontstaan over het al dan niet verlenen van studievrij aan de examenkandidaten. In het verleden is dat nooit gebeurd, omdat S.O.'s plachten aan te sluiten aan vakanties; vorig jaar echter is daarop een uitzondering gemaakt, toen een late Pasen ons dwong het laatste S.O. vóór de vakantie te laten beginnen. Daardoor is blijkbaar, voor de staf ongewild, de gedachte ontstaan dat voor een S.O. automatisch studievrij werd gegeven. Deze onjuiste gedachte blijf ik bestrijden; het automatisme is niet aanwezig. Het feit echter dat vele kandidaten, op dat automatisme rekenend, hun planning daarop hadden afgesteld, heeft de staf er toe gebracht het verzoek om studievrij alsnog in te willigen.

M. Siewe.

verweyten

Bert Stobbelaar uit Mokum-Noord
 In spijkerbroek, trui, met schoudertasje enzovoort
 Liep laatst ook nog op klompen.
 Waar blijft de tijd toch van "De Slompen"
 Goed geschoeid, keurig pak en stijve boord?

Een wiskundeleraar, zwaar verpolitiekt
 Heeft laatst een hele les verziekt.
 Bij de uitleg van de G.G.D.
 Sprak hij steeds over V.V.D.
 En de uitdrukking: het K.G.V.
 Verwarde hij met K.V.P.
 Voor mij was toch wel de limiet
 Toen hij zei: "Zoals je duidelijk ziet,
 Is, (ik zeg het, maar het spreekt vanzelf)
 D'66 de K.V.P. van zes en elf!"

Jos Soons uit bloemenstad Aalsmeer
 Is erg druk vaak in de weer.
 Hij maakt per dag wel honderd sommen,
 Omdat zijn leerlingen 't verdommen.
 Ik denk dat ik hem programmeer.

Jan Hoving uit Amsterdam-West
 Die zo nu en dan een uurtje lest,
 Zit fluitend in "de tuin" te wroeten.
 Ik vraag mijzelf wel eens af: zou dat dan moeten?
 Wordt mét de Meiwijn ook het onderwijs geflest?

Bruno Olthof uit Heemstede
 Komt 's morgens vroeg kwaad naar beneden,
 Terwijl hij tegen vrouwlief zegt:
 "Vandaag heb ik het weer eens slecht,
 Ik moet met alle klassen gazn ontleden".

Langs de lijn SPORT en MUZIEK

Engeland verliest van Nederland met dubbele cijfers (2-0), een Belg wordt op de Heerenveense ijsbaan gediskwalificeerd, kortom de Nederlandse successen in de sport kunnen niet op! Wat dat voetbal betreft, Oranje speelde wel goed natuurlijk, maar ik geloof dat een afmaker als Geels niet misstaan had in een team waarin al zoveel 'gebreed' werd. (Persoonlijk, dit even terzijde, ben ik Schoenaker-fan, let op hem!) In de tweede helft openbaarde zich in het Nederlands elftal bovendien een zorgwekkend verschijnsel dat men zou kunnen omschrijven met een term die in de politiek vaak gebruikt wordt nl. 'de arrogantie van de macht'. Als je het mij vraagt is dit meer een schijn-arrogantie, meer een loze kreet, een stelling opgeworpen door op makkelijke winst beluste tegenstrevers, doch laat ik niet in details treden.

STEMADVIES

Ik wou het eigenlijk hebben over de verkiezingen 25 mei a.s. waaraan een groot aantal jongelui op het Pius mogen deelnemen. Wel, mijn stemadvies luidt: Stem! Als je helemaal niet weet op wie stem dan desnoods ongeldig, maar toon je interesse. Het is trouwens helemaal niet nodig dat je het niet weet, kijk naar het journaal, actualiteitenrubrieken en vooral naar Den Haag Vandaag, werkelijk een subliem programma met een presentator die van uitleggen weet, Ton Planken. Als je die programma's volgt, de krant een beetje bijhoudt dan kan je ^{een} weloverwogen keuze maken. Zo, dat is eruit, nu even een leuke binding leggen tussen voetbal (WK 78), politiek (afdeling buitenland) en muziek; welnu, een plaat die al deze elementen in zich verenigt is Don't cry for me Argentina

sereen vertolkt door July Covington. Het komt uit een nieuwe popopera over het leven van Eva Peron (1919-1952) geschreven door de heren Rice en Webber, de makers ook van Jesus Christ Superstar. Eerst deed het me niets, maar het is toch wel schitterend fantastisch mooi hoor. Net zo mooi als Al Stewart's Year of the cat, bekroond met eretitels als AVRO's rtv-tip, Hilversum III-troetelschijf, maar ondanks dit hevige geplug niet kapot te krijgen. De gelijknamige lp is van even hoog gehalte. Zowel solistisch als kollektief een puik stel muzikanten. De hoes zit vol katten, op flesjes, op munten, op sigaretten tot een kaart uit Katmandu toe. Zo ziet u, als u dit werkje aanschafft koopt u een kat in de zak en toel niet, en andersom. Rest mij nog het eervol vermelden van Fleetwood Mac vanwege hun lp Rumour en de daarvan afkomstige single Go your own way. Punt.

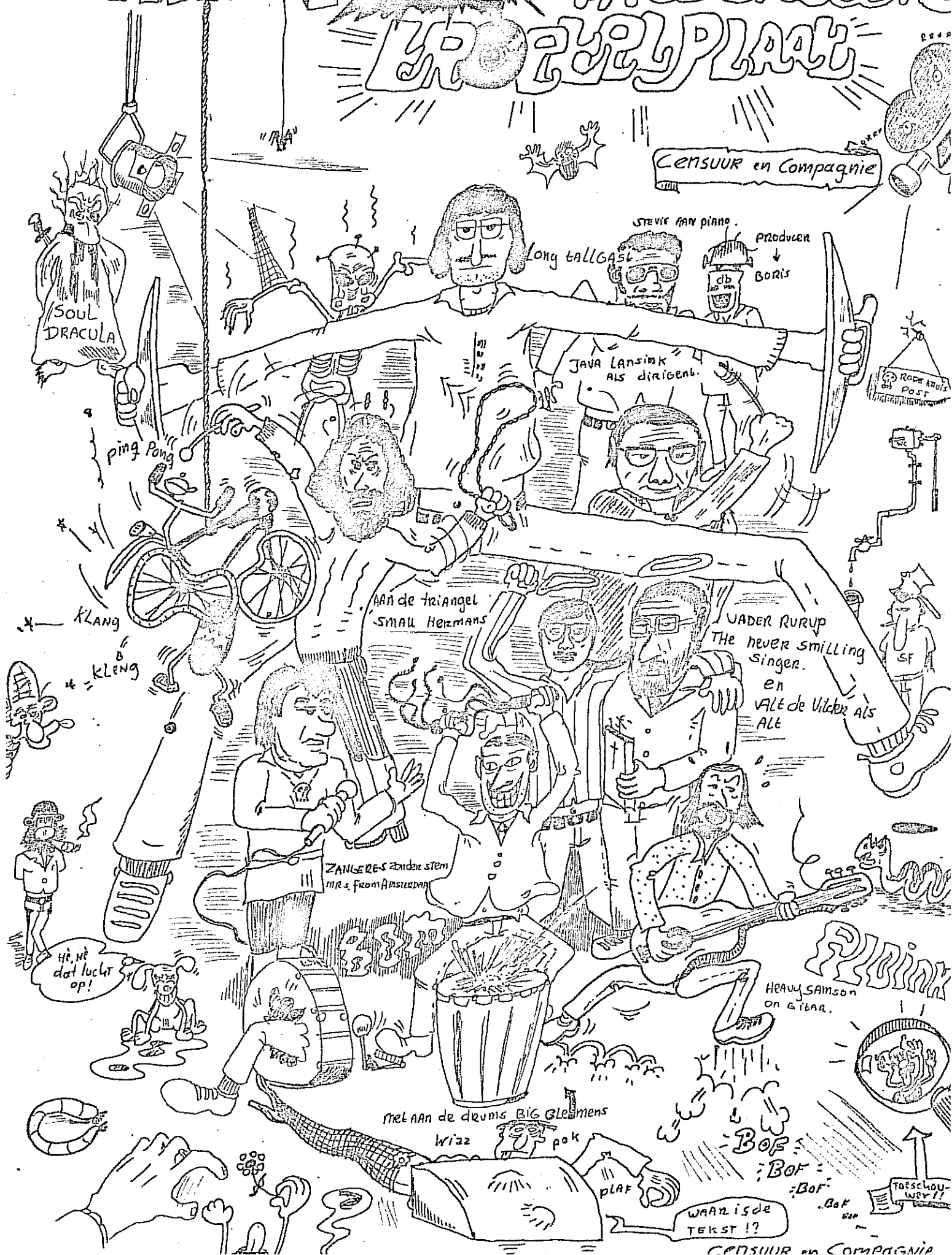
BEELDEN EN GEZICHTEN

om te lezen niet om voor te dragen!

Ik wou dat ik kon dichten
 Over wat mij roert en
 wat mij niet gezichten
 Over maanlicht op groene
 herfstzee gezichten
 Neerklettende regen in de
 duinen gezichten
 Doornat aankomen (daarna) gezichten
 Vertellen wil ik van mijn lief
 gezichten
 En de melk door mij overgekookt
 gezichten
 Maar breek mij de bek niet
 open gezichten
 Ik zie alleen gezichten
 (Gelukkig ook maar)
 Ik kan toch niet dichten
 Maar rijk krijmen is niet
 zo moeilijk GEZICHTEN

CRAZYWORD PRESENTEERT EROPZUPLAAT

Overeenkomst met bep. bekende personen is een walgelijk
verzoenderstelling, wie die... wel denke komt ontgenie...
ook in Bolsan, net zo als dese Leanne... (a Joray) in bedou...

CENSUR en Compagnie

SOUL DRACULA

Long tallgast

STEVIE VAN pinno

Produceu

BORIS

JAVA Lansimk
als dirigent.

ping Pong

KLANG

KLENG

AAN de triangel
SMALL Heermans

VADER Rurup
The hever smiling
Singer.
en VALL de Vidder als
ALLE

ZANLERS Zander stem
Mrs. From Amsterdam

Hi, hi
dat lucht
op!

HEAVY SAMSON
on gear.

met AAN de drums BIG Gledmens
Wizz pak

BOE
BOE
BOE

WAAN is de
TEKST !?

CENSUR en Compagnie

TaSCHOU-
Wey !!

26 januari. OPEN DAG.

Netjes getooid met een rood-gele kokarde dronk ik bij gebrek aan ouders maar een kopje koffie.

Om een uur of tien werd het ook voor mij tijd om wat te doen dus de eerst volgende bezoeker nam ik voor mijn rekening. Eerst de jasjes uit, dan het kopje koffie met of zonder lepeltje en de koek.

Daarna kwam dan de wandeling door de school. Deze bleek voor de ouders een ontzettend doolhof te zijn en zij waren dan ook blij met een gids. We bezochten de geschiedenislokalen waar de diverse moeders netjes hun lagere schoollesjes ophaalden.

Erg grappig was de moeder die een hele tijd de biologie-les van mevr. Maassen bleef volgen omdat ze dat onderwerp op de avondschool had gehad, 't toen niet snapte, maar het na de gevolgde uitleg wel begreep. Zoonlief vond de uitleg niet interessant, de koeiemaag wel en ik dacht alleen maar aan het komende schoolonderzoek.

Na het betreden van het biologie-lokaal durfden moeder en zoon nu ook de andere lokalen binnen te gaan, maar helaas hadden wij geen toegang tot het interessante aardrijkskunde-lokaal.

Wat trouwens erg leuk was, was 't commentaar van de ouders op de diverse bibliotheken: "Goh, daar kun je fijn in de pauze je huiswerk maken, Kees". Kees trok een vies gezicht en zei heel zoet: "Ja, ma", en keek mij aan met een gezicht van 'doen ze dat hier echt allemaal'.

Heel enthousiast waren de ouders ook over handenarbeid en handwerken, waar onze toekomstige eersteklassers ook geen belangstelling voor hadden.

Trouwens bij wiskunde had ik het ook makkelijk. Ik hoefde niets te doen, want de heer Verweij legde duidelijk, met demonstratie, de werking van de Overhead-projector uit en verklaarde bovendien het huidige eindexamen-systeem. Het resultaat was dat de ouders na het beëindigen van de rondgang zeiden dat ik een hele goede gids was geweest, dat ik werd bedankt, dat we ontzettend aardige en sympathieke leraren en leraressen hadden en dat ook Karel beslist hier op school kwam.

Monique.

HALLO P I U S X - E R S !!

LET OP!! EINDELIJK GELEGENHEID VOOR SUGGESTUDEERDE JONGELUI, OM ZICH EENS GEZOND TE ONTSPANNEN!

INTERESSANT! Zullen jullie zeggen.
Waar, hoe en wanneer dan?

A R I S T O S - H A N D B A L

Van de naam "Aristos" zullen jullie wel eens gehoord hebben, en de gymnasiasten onder jullie zullen zelfs weten dat deze naam "De Beste" betekent. Op zich geen slecht voorteken.

Van handbal zullen de meesten onder jullie zeggen "niks an", "meidensport" of "val je bij in slaap".

Kijk, dat is nu de reden waarom de handbalsport nog vrij onbekend is, vooral bij jongens. Ondanks het feit dat het aantal handballers, zowel mannelijke als vrouwelijke, de laatste jaren enorm is gestegen, heerst er onder de jeugd nog steeds een enorme onwetendheid over wat het begrip "handbal" nu eigenlijk wil zeggen. Voor handbal is nodig: een enorme lichamelijke konditie, grote balvaardigheid, een goede lichaamsbeheersing, en vooral: snelheid.

Snelheid in het nemen van beslissingen, zowel als lichamelijke snelheid. De jongelui die de handbalsport eens uitproberen zijn, uitzonderingen daargelaten, vrijwel dadelijk razend enthousiast. Zo zijn er in onze vereniging talrijke mensen aan te wijzen, die bezweken zijn voor de aantrekkelijkheid van deze razendsnelle sport, en die hun vroegere sport opgaven om een partijtje te komen meehandballen, nadat ze slechts één keer een training bezocht hadden.

Mensen, die nu nóg niet overtuigd zijn en nog steeds een beetje "minderwaardig" denken over handbal, worden door Aristos - Handbal uitgedaagd om een keertje vrijblijvend te komen meetrainen, op donderdagavond, in de sporthal O.S.G., aan de Pieter Calandlaan. Het trainingsschema is als volgt:

19.00 - 20.00 uur	Jongens Aspiranten (van 12 tot 15 jaar)
+	Heren Junioren (van 15 tot 18 jaar)
18.00 - 19.00 uur	Dames Junioren (van 15 tot 18 jaar)
17.00 - 18.00 uur	Meisjes Aspiranten (van 12 tot 15 jaar)

Buiten de wekelijkse partij handbal (let op: vrijwel nooit terreinafkeuringen, omdat 's winters in de zaal gespeeld wordt!!) en de trainingen heeft Aristos nog te bieden:

- Een gezellige, sfeervolle kantine, waarin iedereen na afloop van de wedstrijden samenkomt, om nog eens fijn na te praten
- Elke maand een grandioze, drukbezochte Discoavond
- Voor de liefhebbers: een klaverjaskompetitie, welke elke maand in de kantine gespeeld wordt.
- EN VOORAL:
Door de enorme fijne sfeer, die onderling heerst tussen de jongens en meisjes, een leuke omgang met andere, sportieve jonge mensen, waarin je je zeker gauw thuis zult voelen..

INLICHTINGEN verkrijgbaar bij: DE HEER C. SCHMITZ

AMUNDSEWEG 8hs, Amsterdam,

TEL: 14 16 52.

SCHOOLBYDRAGE

OUDEERS

Dit verhaal over de financiële bijdrage welke aan de ouders wordt gevraagd in de kosten van het onderwijs van onze school is nodig gebleken door de reacties op het verzoek, dat op 1 oktober 1976 aan de ouders namens het bestuur van de stichting is gedaan in een brief van de administrateur. In die brief werd uiteengezet dat deze bijdrage van de ouders nodig was, omdat een aantal uitgaven niet of slechts in beperkte mate door de overheid worden vergoed. De schoolleiding en het bestuur achten deze uitgaven noodzakelijk, omdat het juist in deze zaken om algemene vorming van onze leerlingen en de goede sfeer op de school gaat. Genoemd werden de activiteiten van de begeleidende instanties, sportdagen, exkursies, het schoolblad enz.

In het bedrag dat aan de ouders in rekening wordt gebracht is tevens begrepen een aantal posten die vroeger afzonderlijk in rekening werden gebracht, maar sinds enige jaren op verzoek van de oudervereniging in de schoolbijdrage worden opgenomen, zoals de schoolagenda (deze gaat het volgend jaar waarschijnlijk vervallen), verzekering, praktikumjassen, materiaal voor handwerken en handenarbeid, alsmede papier en stencils.

Bij die brief was een overzicht opgegeven van de besteding van de niet-gesubsidieerde uitgaven. Dat overzicht wordt hierbij nog eens afgedrukt en daaruit blijkt al dat de ontvangen ouderbijdragen ten bedrage van f 89.010,-- niet ten volle alle uitgaven dekten van de lijst. Een bedrag van bijna f 14.000,-- werd als tekort vermeld. Tot dit bedrag moeten wij dus ook op de uitgavenlijst afstrepfen. Daarmee vervallen met name de twee posten van de uitgaven: kosten afscheid rektor en voorzitter bestuur en bijdrage Augustinus Stichting van f 11.727,27 en f 2.500,--. Dit zijn wel uitgaven, gedaan in het jaar 1975, doch niet uit de ouderbijdrage. Aldus ziet u dat het bedrag van f 89.000,-- in zijn geheel direkt is besteed voor materiaal ten behoeve van de kinderen, dan wel aan uitgaven die rechtstreeks aan hen ten goede zijn gekomen.

<u>Niet gesubsidieerde uitgaven.</u>	<u>31-12-1975</u>
	f.
Ontvangsten:	89.010,--
Uitgaven:	
Bijdrage aan de oudervereniging (t.b.v. sport-activiteiten)	5.000,--
Bolwerk - schoolkrant	18.981,06
Kosten schoolfeest	557,70
Kosten overblijven	3.245,48
Kosten zomer-schoolkamp	1.105,--
Kosten examens, promotie e.d.	308,72
Kosten vergaderingen bestuur, staf, docenten	3.130,57
Kosten serviesgoederen	245,96
Planten e.d.	19,20
Bijdrage Augustinus Stichting (start-subsidie)	2.500,--
Kosten sport	844,20
Kosten afscheid rector en voorzitter bestuur	11.727,27
Diverse kosten	438,66
subtotaal	48.103,82
verdere uitgaven t.b.v. de leerlingen:	
Agenda's	4.047,30
Verzekeringen	2.171,--
Materiaal handenarbeid	4.752,55
Materiaal naaldvakken	2.616,29
Materiaal tekenen	1.239,68
Papier; proefwerken, examens	4.899,11
Werkweken, oriëntatiedagen	28.800,01
subtotaal	54.795,82
totaal	<u>102.899,64</u>
af: ontvangen netto bijdragen	<u>89.010,--</u>
saldo nadelig	<u>13.889,64.</u>
	=====

Toch past nog een enkel woord over de twee posten die ik zojuist uit de opstelling heb gehaald. De post: kosten afscheid rektor en voorzitter bestuur ad f 11.727,27 moet allereerst worden verdeeld in een bedrag van ruim f 500,— voor het afscheid van de voorzitter van het bestuur: de kosten van de maaltijd, aangeboden aan de voorzitter, die zonder enige vergoeding daarvoor te ontvangen gedurende meer dan zeven jaren het bestuur heeft geleid, belangrijke initiatieven heeft genomen tot realisering van de nieuwbouw van de school, en die zich ook in andere opzichten zeer verdienstelijk heeft gemaakt voor het Pius X-Lyceum. Ik meen dat een dergelijke maaltijd een gepast gebaar is ten behoeve van iemand die zich zo verdienstelijk heeft gemaakt voor de schoolgemeenschap en die daarvoor - afgezien van het plezier dat hij daar zelf aan beleefde - geen vergoeding heeft gekregen.

In dit verband wil ik ook nog graag ter voorkoming van misverstand erop wijzen, dat alle leden van het bestuur hun werk voor de school doen zonder dat zij daarvoor enige vergoeding of salariëring ontvangen. Zij doen dat werk met plezier, omdat het belang van de schoolgemeenschap hen tot deze inzet inspireert. Het werk is de moeite waard. Hoogstens krijgen zij een kop koffie of een glas bier tijdens een vergadering aangeboden, doch daar blijft het bij.

De kostenpost: afscheid rektor van ruim f 11.000,— maakt onderdeel uit van een besteding die ruim tweemaal zo groot was. Het afscheid van rektor Koster is aangegrepen om een schoolmanifestatie te organiseren, die meer dan een week in beslag heeft genomen. Het was een hoogtepunt voor het hele schoolleven, waarbij allerlei vieringen, feestavonden en tenslotte ook een afscheidsgeschenk inbegrepen waren. De hele school heeft daar een jaar naar toe geleefd en alle betrokkenen hebben daar, voorzover ik kan nagaan, volop van genoten.

Dan is er de post: bijdrage Augustinus Stichting start-subsidie f 2.500,—.

Deze post is een handreiking aan de stichting die in de Bijlmermeer in de vorm van een samenwerkingsschool het christelijke, waarin begrepen het katholieke, onderwijs gaat organiseren o.m. voor V.W.O. en H.A.V.O. De stichting is opgezet, mede op initiatief van de Pius X Stichting; de voorzitter van het nieuwe bestuur is de oud-rektor Koster en de rektor van de school is onze ex-konrektor Wegbrans. Zoals ook de Pius X Stichting bij zijn start van enkele bevriende instanties een bijdrage heeft gekregen om überhaupt te kunnen beginnen, zo hebben wij ook gemeend deze nieuwe groep een hulp te mogen bieden, die in feite neerkomt op het doorgeven van de fakkel.

Tot slot nog een opmerking van meer algemene aard.

Het bestuur van de stichting is graag bereid inzicht te geven in de besteding van de financiële middelen van jaar tot jaar. Het huishoudboekje van een school zoals de onze ziet er echter ingewikkeld uit en het is daarom nodig om de opstelling van cijfers en ook de toelichting daarop te vereenvoudigen tot een aantal kernpunten. Mocht blijken dat uit de kring van de ouders of uit een andere kring verdere vragen zijn over het financiële beleid, dan zijn wij gaarne bereid verdere inlichtingen te verstrekken, bijvoorbeeld door een bezoek aan een vergadering van de oudervereniging.

Het financiële beheer dat door de administrateur van de school, de heer van Hamond, wordt verzorgd onder toezicht en verantwoordelijkheid van de penningmeester, drs. P. de Groote, is voorzichtig en behoudend ingesteld. In dit opzicht houden wij rekening met de schaduwen die de toekomst vooruitwerpt. De te verwachten daling van het leerlingenaantal zal ons noodzaken de buikriem aan te halen. Voor het lopende kalenderjaar hebben wij ook een nieuw begrotingssysteem geïntroduceerd, waarbij het mogelijk is de noodzaak van de uitgaven tevoren te beoordelen tegenover het geheel van de beschikbare middelen. Van de konrektoren heeft de heer Baart zich in het bijzonder belast met de financiële portefeuille, waaraan hij bepaald veel extra aandacht geeft.

Th.R. Bremer,
voorzitter van het bestuur
van de Pius X Stichting

Het behang krulde aan de hoeken
de tafel stond scheef

Er lag een stapel boeken

Joost mag weten wie ze schreef

Op zich geen leuke achtergrond

voor wat er toen plaatsvond

Je zag zelfs niet elkaars gezicht

daarvoor was te weinig licht

aanwezig op die oktoberavond

En wat mij nog het meeste aanstond

was die steengoede muziek

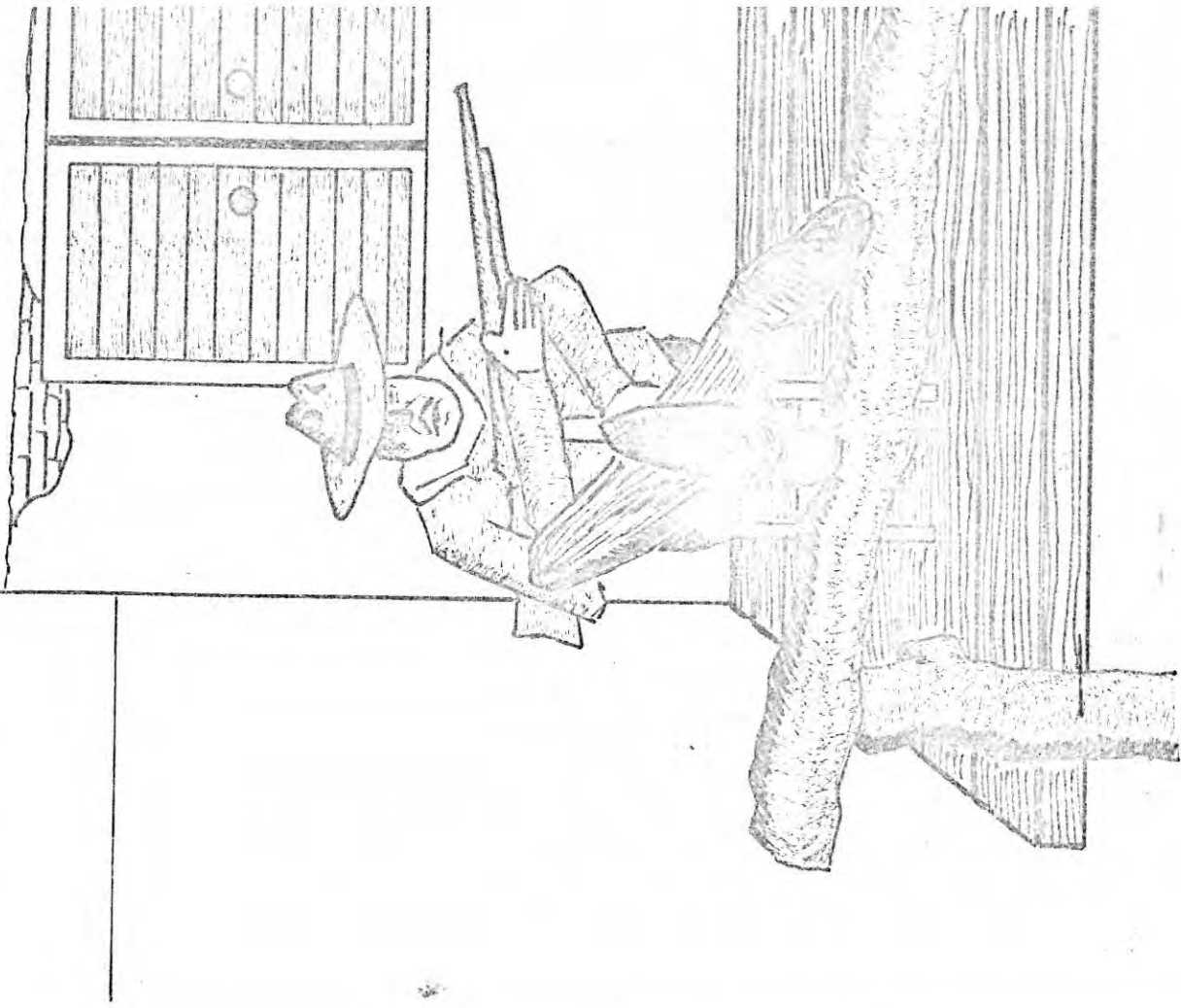
De plaat die mij meteen al raakte

Joost mag weten wie 'm maakte.

Hans van Haastere

Desperado

M 5

Desperado B

REDAKTIE

Hans van Haastere
Tom Horn
Michel Janssen
Rob Meijer
Vincent Pikavet
Flip Spiekerman

REDAKTIE pag. 6, 7-14, 15

Carla Heldens
Rene Herni
Gabry de Scheemaker
Michel Voors
Gabriel Zwart

EINDREDAKTIE

Louis Bianchi

MEDWERKERS

Paul Anthonio
Patricia Bunck
Frank Gazendam
Paul Koster
Hans Lasschuit
Irma Müller
Harm Ploeger
Theo van Rossum
Angela van Straaten

DESPERADO 5
is een uitgave
van het C.K.C.

Ontwerp
voorpagina:

Hans van Haastere

Toen we, zeer onuitgeslapen, de volgende morgen wakker werden, zaten de twee ordebezoekers enieruitgezakt tegen een stapel koffers te slapen.

We vertrokken snel naar de stad Denizli, en hebben ze niet meer gezien.

De Dolmus, een zeer klein busje, waar je zeer ongemakkelijk in zit tussen het maximale aantal passagiers, maar erg goedkoop is, bracht ons snel naar de stad.

Eerst weer naar de "Bankasi" waar we de net stomheid geslagen werknemers met veel geduld uitlegden, wat caeques van de ABN nu eigenlijk waren. Na een lange tijd kregen we uitbetaald tegen een belachelijke koers, waar toch veel rekenwerk aan was voorafgegaan.

(Toen we later weer in Nederland aangekomen waren, bleek, dat er in Denizli een kleine aardbeving geweest was: drie huizen ingestort en één dode)

De wonderbaarlijke kalkterassen van Pamukkale waren al bij de Romeinen en Grieken bekend.

Zij hebben dan ook de badhuizen, theaters en andere bouwwerken gebouwd, waar nu alleen nog maar resten van te zien zijn.

Hierapolis heette die oude badplaats, en we besteedden de gehele middag met het bekijken van al die brokkers steen.

Steeeds weer kwamen er kleine kraanvies op ons af, die ons "zelfgevoonden" souvenirs van lang vervlogen tijden te koop aanboden.

"Antieke" olielampjes (later zag ik zelf de fabriek, waar dit nep-antiek voor goedgelovige toeristen werd geboetseerd) en

"echte" marmeren beeldjes en niet te vergeten de verdachte muntjes uit de "oudheid" werden je op een zeer hardnekkige manier opgedrongen, en enkele medeltouristen kochten, na nog wat van de prijs afgedongen te hebben, toch nog zo n "kunstwerk".

De amateur-"archeoloogjes" vertelden ons, dat ze hun bit altijd smachts in de bergen opgroeven, uit angst voor de politie,

want dan pas konden ze ons al dit uniëks aanbieden.

(als de politie ze ziet, worden ze namelijk inerekent, schatten moeten dan worden afgestaan, ze hadden hun vernaal moed in elkaar gedraaid !!)

De volgende dag was het weer om zeven uur smorgens "abfahrt", omdat we weer terug moesten naar Selcuk (bij Ephesus)

Ook de dag daarop reden we verder terug, we overnachtten toen weer in Burhaniye, en de dag daaropvolgend reden we tot BURSA.

(Dit is dus een duidelijke tijdsverandering in het verslag)

Wat we in Bursa, de derde stad van Turkije, allemaal meemaakten, kunnen jullie lezen in de volgende editie van dit klungelige blaadje (De eerste en laatste jaargang, waar of niet....)

DESPERADO'S — FEUILLETON —

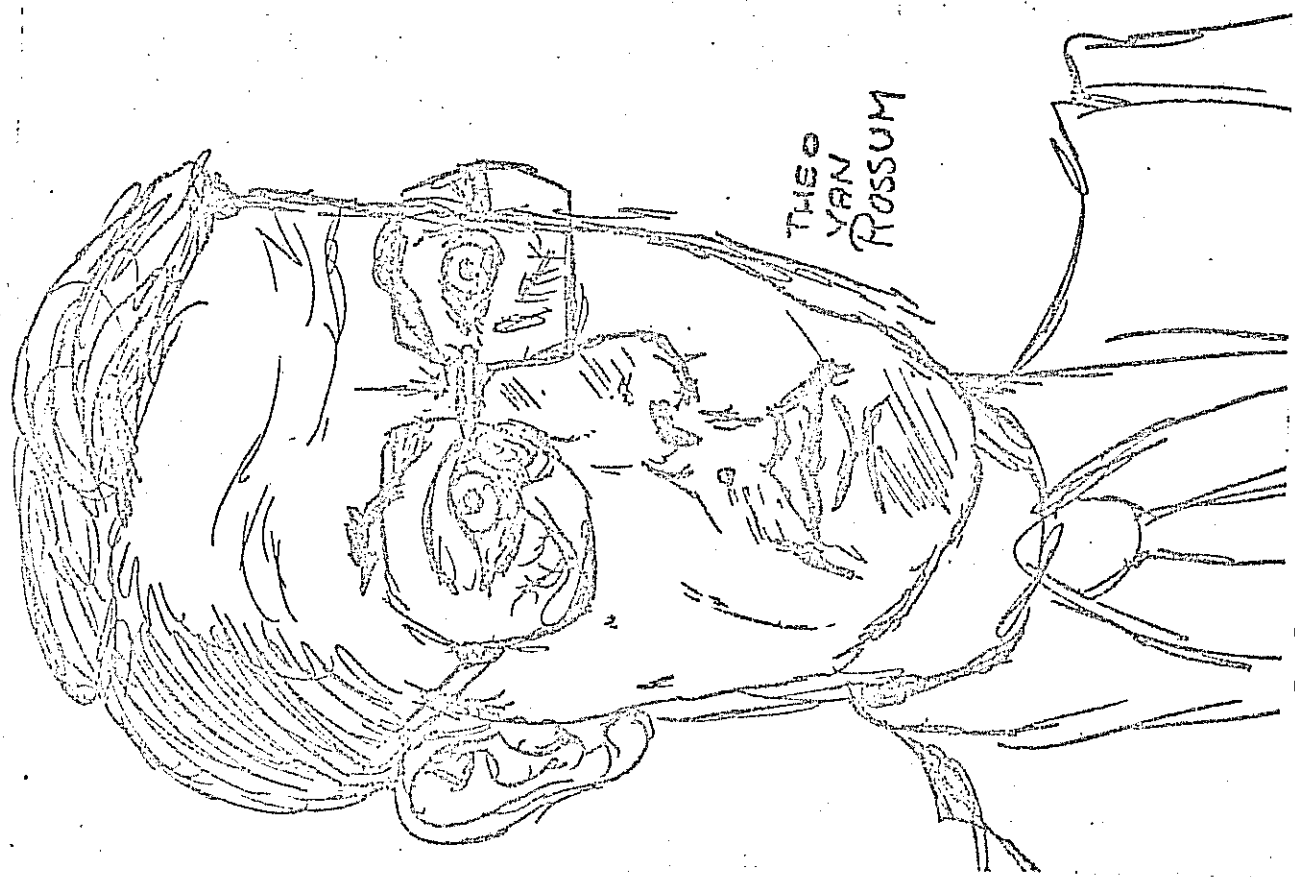
—deel 5—

de twijfel gezaaid

Angela van Straaten

Wat vooraf ging:
Het was interessant te zien hoe de natuurmonu-
mentster reageerde op de komst van de stoere
Frederik. Een vent als een boom, dacht ze, en
knikte hem stralend toe:
"Elke route die je wenst, als ik maar

Heelhuids uit dat ding kom, maar, hoewel, met
zo'n chauffeur zal dat wel lukken," en ze be-
keek Frederik goedkeurend van hoofd tot voeten.
Cecilia had haar blik gevolgd en fronste haar
wenkbrauwen: een kaapster op de kust?
Frederik gaf haar echter een vlug, maar onmis-
kenbaar geruststellend knipogje, liet zijn bij-
rijster instappen en ging zelf op het brede
zadel van de Harley zitten, trillend van ver-
wachting en emotie: rijden op een Harley-David-
son uit '38, hij voelde zich welhaast God zelf!
De kickdownstarter reageerde soepel op zijn eer-
ste trap en het beest onder hen werd brullend
wakker. Hij keek opzij naar het hem nog onbekende
wezen, dat hem weinige meer van haar uiterlijk
verried dan de gladheid van haar roodbruine
haar en twee schitterende ogen; de rest van
haar gestalte was gehuld in een vormlose cape
van onbestemde kleur en ouderdom. Ineens deed
ze hem, in een onverwachte associatie, denken
aan de maagd Maria, even leeftijdsloos en raad-
selachtig. ("Jongen," had hem ooit eens een door

de redactie moet vaak
haar eigen pagina's vullen

de wol geverfde vriend in een dronken bui verteld, "vrouwen die wij 'leefstijdsloos' noemen en die eerder twintig dan vijftig lijken, zijn vaak dichterbij de vijftig dan bij de twintig.")

"Alles oké?" vroeg Frederik en gaf enige malen brande-achtig loos-loelend gas.

"Geen snelheid te hoog," antwoordde zijn bijzit, "al komen we los van de grond."

"Niet bang om te vliegen?"

"Ik ben van een andere generatie," zei ze en ze keek hem recht in de ogen. Het was hem of de grond onder zijn voeten wegzonk.

"Moeder!" kreet hij toen hij de kracht voelde van de eerste versnelling. Het voorwiel steigerde, een wolk zand stooft van achteren op.

"Nou nou," mompelde Cecilia en toen, verbaasd, "welke route neemt-ie daar?" Ze drukte toch maar de stopwatch in.

Snel verwijderde de motor zich en hoger dan het opwaaiende stof wapperde een verschoten cape, de vleugels van een vogel die het luchtruim kiest

wordt vervolgd

Voor de duidelijkheid

Voor de duidelijkheid

wil ik dit even kwijt;

ik versta erg slecht

wat u daar zegt.

Als u verstand wil kweken

moet u harder spreken

niet dat u

mij er mee verblijdt,

maar het is voor de duidelijkheid

De schrijver van 'open
brieff a/d de klas 5
staat in de top 5

Vrijdagavond, half acht. Groepen mensen stonden op de cour te wachten tot de deuren opengingen, wat toen zou moeten gebeuren. Het gebeurde niet: men wachtte lijdzaam in de koude. Om ongeveer kwart voor acht gingen de deuren open en men stroomde naar binnen. In de aula zag het er gezellig uit. De disco op het podium en de tafels en stoelen aan de kant, zodat er in het midden een dansvloer was ontstaan. Het werd vol, alleen kon ik niet geloven dat het enkel tweede en derde klassers waren, maar wie daar op let

Eerst werd er, zoals gewoonlijk, niet gedanst, totdat een groepje dapperen zich op de dansvloer waagden. Weldra volgden er velen. Een nadeel was dat de pick-up zeer onstabiel geplaatst was: hij sloeg nogal eens over, jammer.

Na een poosje werd er bekend gemaakt dat je je kon opgeven voor een disk-jockey wedstrijd. Er waren vier kandidaten. Na afloop kon je door middel van applaus te kennen geven wie je het beste vond. De vierde, een zekere Raymond, was duidelijk de beste. Hij kreeg een briefje van tien, de hoofdprijs, aangeboden. Hij vroeg echter om vier rijksdaalders, hij wilde de het verdelen. Een sympathiek gebaar, vind je niet?

Later trad er nog een groep op van ons aller Pius X, p.p.p. (Poten Pius X Poeliers). Ik kon er nu niet bepaald enthousiast over zijn, maar dat zegt niets natuurlijk. Ik meen trouwens gezien te hebben dat de disc-jockey het ook niet mooi vond en ze zelf weg wilde hebben.

Dit hele festijn duurde tot een uur of twaalf (precies weet ik dat niet). Het was een geslaagde avond, laten we hopen dat er meer van komen.

Carla Heldens

Met klem wijst het C.K.C. de beschuldiging, door enkele ll. geuit, van zich af dat zijzelf de stukjes van 1, 2, en 3 zou schrijven. De verzorging van deze pagina's ligt geheel in handen van hun eigen redactie, zodat zij onafhankelijk van de algemene redactie zijn.

Het eendje van Bühre had weer eens kuren. Hij was uit zijn hum en niet te besturen. Mou Bühre linksaf ging 't eendje recht door. Toen ramde hij BAF... een bedford van voor. Dit was 't eind van zijn dolle avonturen. Hij rustte in vrede (de auto van Bühre).

Gabriël

anonieme stukjes

Ingezonden anonieme brieven en stukjes lopen 'n veel grotere kans om niet geplaatst te worden. Ook als het gaat om niet schertsende en beledigende stukjes (t.o.v de leraren), want we moeten consequent zijn. Doe dus niet zo flauw en zet je naam eronder.

Gabriël-Michel-Gaby-René-Carla-Ferry

P.S. wil A. Nonimus, inzender van "Het Sprookje" zich bekend maken? Dan wordt het de volgende keer waarschijnlijk geplaatst.

DRIVE-IN

Vrijdagavond 4 februari zou er op school een drive-in show zijn van Robby Dale, London Radio. De tweede en derde klassers verdrongen elkaar bij de voorverkoop om een kaartje te krijgen. De meesten hadden er wel zin in geloof ik.

Prix

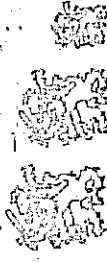
'n '+' kreeg dhr. Baart vanwege zijn klantenbinding bij de lagere klassen. Toen van enigen van hen bij het voetballen op het plein tussen ons geliefde Plus-X en de verdorven Navo-Slotervaart de bal was afgepakt, wendden zij zich tot dhr. Baart, welke vanuit zijn 'office' door de gangen via de cour (met een schare kinderen volgens het zwaankleef-aan-principe) naar het plein marcheerde en aldaar het onrecht bestreed. Daarna volgde eenzelfde 'homeward-bound'-gang, enkel zonder begeleidend kroost

Dese top IO geeft een

oversicht van de schrijvers die de 3 jaargangen bolwerk het meest geschreven hebben. De meest voorkomende naam was die van de familie Hoving met tesamen 41 stukjes waarmee Ton Peters echter nog niet is gepasseerd. Tante Mien schat dat met 3 afleveringen 'Tuin' ook dit standbeeld zal vallen.

Dhr. Kirkels krijgt een '+' daar hij toen een leerling door hem eruit gestuurd bij de deur vroeg waarom hij eruit gestuurd was. Dhr. Kirkels zoëven nog furieus was dit vergeten, haalde de leerling weer binnen en bood zelfs zijn excuses aan

dhr. Olthoff scoorde voor het eerst een '+' door na dat hij had betoogd erkend telaarukomer met rapportcijfers te zijn de opmerking van Marlies Spruit dat het systeem bij vanZweden anders werkte te weerleggen met: "Ja, maar hij begint met een 'z' en ik met een 'o'".

Ballink TOP IO

1	Ton Peters	41
2	Titus Williams	31
3	Eric vanderJagt	31
4	Leo Verzuu	26
5	Indger Hoekstra	25
6	Harm Ploeger	24
7	Antoine Braet	22
8	Martin Siewe	20
9	Pom Hoving-Helling	18
10	Kia Deelen	16
	Flip Spiekerman	15
	Michel Janssen	15
	Hans Rurup	15
	Louis Bianchi	15

domme dingen doen

De rook kringelde doelloos rond, zocht en vond zijn weg naar buiten, door het half geopende zolderraampje. Vanuit het raam weer verder, de avondskemering in. Het vervloog tenslotte in de aardse atmosfeer.

Een hand strekte zich en sloot met een klap het raam. Men schrok op, vragende ogen eisten een verklaring.

"Blijf de warmte binnen", verflaarde een kille toonloze stem met grote zekerheid. Niemand sprak hem tegen. Dat was ook niet nodig. De stilte drukte zwaar op hen. Ze wachten. Haarop? "Het einde", dacht een van hen, met een kille glimlach. "Misschien is het einde wel heel dichtbij" vervolgde hij in gedachten. Zo was ieder van hen met zijn eigen gedachten bezig.

"Half zes, ze kan elk ogenblik komen" verbrak de kille stem opnieuw op ruwe wijze de kille stilte. De anderen voelden geen lust om hierop in te gaan, dus zwegen ze. Toch nog onverwachts klonk de bel. De man die al enige tijd het woord had gevoerd, stond op en wandelde langzaam naar de enige deur in het vertrek. Daar aangekomen bukte hij zich en luisterde zorgvuldig. Ja. Hij hoorde weer het afgesproken teken. Verlicht haalde hij de klik van de deur af en opende hem behoedzaam, aangezien je het nauwelijks ooit zeker wist.

De vrouw die nu binnentrad was in de veertig, maar zag er goed verzorgd uit. Ze keek nog altijd wat onwennig rond, "zelfs nu ze hier al verschillende keren geweest is" dacht de man met de kille stem.

"Hoi", sprak ze vrijmoedig. "Hoi", antwoordde de man verbaasd, aangezien ze nooit zo vrijmoedig was geweest. Was er dan wat aan de hand? De vrouw keek zoekend rond, zocht en vond het geld dat al klaar lag op de tafel, ze zette haar tas op de tafel naast het geld, pakte het geld en wilde weer weglopen naar de enige deur in het vertrek, maar de man hield haar tegen. Verstrooid keek ze hem aan en mompelde, "Oh ja de tas."

Ze opende de tas en zette de inhoud op tafel neer.

Al het eetbare dingen stonden lijnrecht tegenover rook-afzuigkokers. De man keek tevreden op en knikte waarderdend.

reizen naar verre landen samenstelt, trekken elk jaar weer meer jongeren van 17 tot 23 jaar. Vraag de reizigers maar aan, en informeer je terdege, naar een of andere "Costa" kan je altijd nog gaan.

Als je heel apart op vakantie wil gaan, volgen hier nog een paar tips: Als hulpje van een Archeoloog opgravingen verrichten, met een land-rover de sahara doorcrossen, en op plaatsen komen, waar nog nooit een tourist geweest is, een expeditie naar IJsland, of met de Grayhound een maart vrij reizen door de USA.

Vander kan je altijd nog aansluiten bij een "talenreis", waarbij je al vakantie-vriend de taal van het land behoorlijk onder de knie krijgt. (Wél duur, maar daarna geen moeite met je eind-examen in die taal op Pius X !!)

Er zijn méér mogelijkheden dan je nu denkt, en ik kan iedereen aanraden, zich niet meteen op die goedkope reis naar de Costa Dorada vast te bijten, waar niets anders te doen is dan liggen in de veel te hete zon, het eten van echte Nederlandse boeren-koel, want zo zijn die Hollanders wel, eigen pot neemen, wat de boer niet kent, dat vreet hij niet, en het dom hangen in de Bar, waar iedereen Nederlands blijkt te kunnen spreken..... Landen, zoals Italië, nu juist goedkoop, en de Italianen zijn helemaal niet allemaal dieven, klaplopers en versiersers, Griekenland, waar veel te zien is, waar het niet duur is, en waar iedereen zich kan amuseren, Portugal, met geheel nieuwe touristische mogelijkheden in 't Zuiden, en een vriendelijke bevolking, of Turkije, primitief, goedkoop, niet-touristisch, niet platgetapt, veel te beleven, vele verschillende volkeren, godsdiensten, onbegrijpelijke gewoontes en met een zeer oude geschiedenis, (Omdat de ark van Noach op de Ararat, een berg in Oost-Turkije strandde na de zondvloed, denken de Turken, dat zij het eerste volk der wereld waren !!) zijn toch ook best (zeer) aardig. Ook andere vormen van vakantie-viering, b.v. Fietsvakanties, zijn erg goed. Ideale fietslanden zijn: Engeland, reeds genoemd Denemarken (2 weken all-in F 530,-) en Frankrijk, sportief en gezond, ontmoetingen met fietsers uit andere landen verweerd. Zoals ik al vertelde, het is nu zo'n beetje tijd om je op te geven bij zo'n reisburo, want de belangstelling voor die erg aparte reizen is zeer groot.

Ik hoop, dat ik d.m.v. dit stukje je maar bewust heb gemaakt, dat er ook "andere" vakanties mogelijk zijn.

Zoek iets leukers uit, betaal niet teveel, en misschien: tot ziens in het buitenland, deze lange zomer.....

Karin Ploeg
21/5/81

Vakantie PLANNING

Nu de jaarlijkse reisgidsen van de diverse reisbureaus allang verschenen zijn, is het tijd, om uit één ervan een keuze te maken, omdat er anders weer "achter het net" gevist wordt. De keuze is dit jaar overweldigender dan ooit; vele reisbureaus hebben hun bestemmingen uitgebreid, en het aantal reizen naar de "klassieke" bestemmingen, zoals Spanje, Bretagne en West-Duitsland vergroot.

De laatste jaren is er toch een verschuiving te zien wat betreft de bestemming, de wijze van vervoer en de accommodatie. Griekenland, Turkije, en, om wat verder van huis te gaan, Mexico of de V.S. trekken steeds meer toeristen, waardoor de prijs naar dit soort landen laag gehouden kan worden.

In het begin van de jaren zeventig verwachtten de touroperators, dat het vervoer per vliegtuig enorm zou toenemen, en zij hadden daar in het begin wel gelijk in.

Nu blijkt echter dat het aantal vliegreizen terugloopt, ten gunste van touringcarreizen, in vele gevallen goedkoper, of arrangementen, waarbij de reizigers gebruik maken van hun eigen automobiel. Pech voor jongens zoals de KLM, die vooral in de jaarlijkse vakantie-piek hun inkomsten vergroten.

Accommodatie in "sjieke" hotels is ook minder "in", waarschijnlijk omdat men in een vakantie juist dat primitieve kamperen, of het overmachten in piepkleine, goedkope, pensionnetjes wel aardiger vindt. De reisbureaus, die de markt elk jaar aftasten, hebben met deze verschuivingen terdege rekening gehouden, want er zijn dit jaar verdaacht veel "kampeertochten", fietsvakanties, naar o.v. Denemarken en Hauts-Savois, en Club-Mediterranee-achtige vakanties, waarbij de deelnemers woonplaats in rieten hutten kiezen.

Dé trent van de laatste jaren, natuuristenvakanties, op Corsica, in Joegoslavië en op het Griekse eiland Myconos zijn ook rijkelijk bedeeeld in de diverse reisgidsen. Je moet er maar van houden.

Eijn persoonlijke voorkeur gaat toch nog steeds uit naar de jongerenreizen, kampeertrektochten of survival-tochten, die je beslist NIET in zo'n Neckermann-gids zult vinden, want dat van Duitse-ideeën doorspekte reisbureau richt zich op de grote massa, die elk jaar toch weer aan dat verdome strand van Torremolinos te vinden zijn.

Speciale jongerenreisbureaus, NPES (beslist NIET de goedkoopste, hoewel zij dat wel bij hoog en bij laag beweren!) of de Sindhad in Sindhoven, Leenderweg 189, die zeer goedkope, en goede

13

Hier zat weer voor enige dagen eten in. Zoals altijd keek hij naar nu recht in het gezicht en vroeg zoals altijd: "Ben je gevolgd?" Zoals altijd luidde het antwoord een be-deesd: "Nee". De man verbeeldde zich dat hij een lichte weifeling in haar stem hoorde maar schonk er geen aandacht aan. Dat gedoe op die zolder begon hem nu op zijn zenuwen te werken.

Nervus keek hij de vertrouwde zolder rond en zag alle-maal bekende gezichten. En toen klonk het geluid, het ge-luid dat ze verafschuwden, dat ze in het begin steeds ver-wacht hadden en toch... nu kwam het onverwachts, maar het was er, hard en kil klonk het in de koude straat, het piepte noch na, "dadelijk klinken de bevelen", dacht de leider, "gek", vervolgde hij, vroeger had hij hele nach-ten liggen dromen en denken over wat te doen in het geval dat... Vele vluchtwegen had hij uitgestippeld, over daken, door straten en tenslotte naar het andere onderduikadres. Nuttelos? Niemand verroerde een vin.

De vrouw stond nog steeds roerloos bij de tafel, als in een droom. Hun laarzen kletterden nu al op de trap. En daar klonk de verwachte trap tegen de deur. "Openen", sprak een Nederlandse stem met duitse tongval. De man haalde de klink maar van de deur en liet de "bezoekers" binnen. Ze duwde hem de tafel op tussen alle eetbare spul-len, iemand begon te huilen; ze kreeg een klap met de kolt van een geweer, iemand wilde de vrouw verdedigen; hij werd weggeduwd. "Bij de anderen staan", snauwde de man met de Duitse tongval. De man en de vrouw gehoorsaamden.

"Alle mitkommen", grauwde een echte Duitser. Ze gehoor-zaamden gedwee. De landverrader bleef achter. "Zo", dacht hij tevreden, "dat zijn weer zeven Joden voor deportie." Hij liet een pakje Nederlandse sigaretten in zijn zak glijden. Hij wierp een blik op het nu gesloten raam. "En dat na tien uur", dacht hij spottend. "Een kwestie van in de gaten houden van je bureu en toen die vrouw naar binnen ging was een telefoontje voldoende. Wat kunnen Joden toch domme dingen doen", dacht hij terwijl hij de deur sloot.

De rook kringelde nog steeds doelloos rond, zocht naar vond de weg naar buiten niet, evenals de zes Joden die de deportie niet overleefden. De koarierster stierf voor het vuurpeloton en de landverrader werd beloond.

oorlog

vrede

Overal waar je gaat of staat
Wordt wel een keertje ruzie gemaakt
De hele wereld gaat kapoet
Als niemand er eens iets aan doet.

Oorlog begint met een naar woord,
Een woord waar nooit iemand eens van heeft
gehoord
Pistolen, kanonnen en geweren,
De mensen zullen het nooit afleren.

Hier een gode, daar gewonden
Moeie soldaten doen hun ronde
Wat een knallen, wat een geluid
Kan oorlog echt de wereld niet uit?

Vriendschap is een zeldzaamheid
Vrede, niemand die daar onder lijdt
Vrede, en oorlog is een groot verschil,
Maar ieder heeft zijn eigen wil.

Hoe je aan vriendschap komt, is de grote vraag
Dank daar eens over na, vandaag
Je snapt zeker al wie ik ben,
Juist, van oorlog ben ik echt geen fan.

De vrede, daar verlangen we heel erg naar
Maar dat duurt nog wel 1000 jaar.
Daarom, voor iedereen die het hoort,
In alle talen, VREDE als het laatste woord.

VREDE !!! VREDE !!! VREDE !!! VREDE !!!

Patricia Bunck Ih

Vandalisme

DE WENNEN

Dhr. Hoogma haalde zich
onlangs de unanieme woe-
de van de sectie biolo-
gie op de hals nadat zijn
pupillen in lok. 359 het
ei van een exotisch lid
van de familie der vin-
ken naar de Philistijnen
geholpen hadden.

ONWENNEN

De deli-
quenten zouden door onze
geplaagde natuurkunde-
docent in vruchtbare col-
operatie met conrector
Baart worden nagezet.
Dhr. Hoogma tegen de be-
treffende 5e klas: " De
kwestie 'ei' heeft een
staart gekregen" en in
volgend betoog, verzocht
hij vrijwillige aangifte
wat daarop solidaair zou
gaan plaats vinden. Maar
dhr. Hoogma met deze re-
seling verre van content
reconstrueerde het voor-
val en wees uit zijn ge-
heugen de destructieve-
lingen aan. Met 'n " nu
is er genoeg gekakeld "
begon hij de verontwaard-
digde leerlingen uit te
leggen over Q=4Ri + Wu
Hilariteit alom.

Handwritten signature

wat is goed
Goed

is wat je doen wilt
maar toch net op tijd
niet doet

wie is de assistent
de assistent

is degene die in 't bedrijf
de weg het beste kent

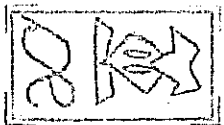
wat is medelij
medelij

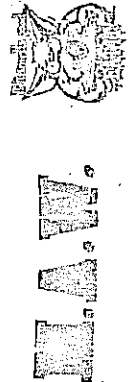
is St. Maarten
die je een stuk geeft
van z'n pij

wat is persisteren
persisteren

doen mensen, die niet.
willen horen, voelen, leren

universaal copyright
by: IR strikes again

M.A.W.

De gedachten van onze rondborstige neerlandicus van Zweden zijn, zo begreep Tante Mien uit het volgende voorval, vaker elders dan in de les. Hij gaf namelijk een op de voorste bank zittende jongen de opdracht om 'een doos bier' na te doen. Gelukkig begreep de kneep ras dat onze chewing-gummer slechts 'een boos dier' bedoelde.

Waar, spanning

Waar, spanning!

★ taalst ★

De beleefde backing, vocal van dhr. Soons, die achterin de klas zit tend nooit zijn mond kan houden als 'n hospitant lesgeeft: "Meneer Postma dat zou ik niet zo doen het lijkt mij handiger als u het anders doet". En later als Postma 'n les afwezig is: "Meneer Postma is 'n heel aardige man, alleen door de bijzaken vergeet hij nogal eens waar hij eigenlijk mee bezig is."

POTPOURRI

Gehoord in de leraarskamer: "Ik ruik liever een sigaret als een leerling"

Mike Ekelschot bij het zoveelste affiche van een alternatieve verkoop: "T zal die Fiet-senrally niet wezen"

★ **LOSSE**

flooders

Geurts: "De aarde is geen plat vlak, de aarde is een bol vlak"

★ ★ ★

Paula Overmars: "Ik heb met de staf gesproken en met Baart"

★ ★ ★

Hoogma: "... Dan hoor je hetzelfde als het bord hoort"

★ ★ ★

Tel: "Backus is gepro-moveerd op warmte"

Mitsari? Mitsari!

alam instalatie

Ik ben altijd altègen zo'n systeem om fietsen-dieven te betrappen geweest, en wel om verschillende redenen.

Ten eerste zou ik nooit meer mijn wokkels in de fietsenkelder op kunnen eten. Nou ja, dan eet ik ze wel in de gang op, als dat soms beter is.

De tweede reden is dat ik nooit meer mijn su-perlichte sportfiets in de pauze zou kunnen bekijken.

Het allerergste is toch in ieder geval, dat ik in de pauze geen tijd- of trekbonnen meer zou kunnen bevestigen aan andermans fiets. Bijzonder grappig was dat, zo'n bommetje met z'n ene touwtje aan het wiel, en het andere touwtje aan het fietsenrek.

En weet je wat ze voor die hele rommel van cameraatjes-die-niet-eens-draaien-kunnen hebben betaald? 50.000 gulden! Ja, je leest het goed, dat is toch geld verspillen, voor hetzelfde geld hadden ze de school kunnen laten slopen!

Natuurlijk heb ik de gehele installatie uitgebreid getest, en wel op deze manier: Mijn hand-langer zette mijn fiets voor de camera op slot. Tien minuten later kom ik eraan met mijn ijzer-zaagje en kaap mijn fiets weg (vakmanschap is meesterschap, ook al kon ik het slot niet openkrijgen.)

En wat verwacht je dan? Toch minstens loeien-de sirenes. Maar nee hoor, er gebeurde NIETS. Ik natuurlijk naar boven rennen, maar wat zag ik daar? Drie sony kleinbeeld t.v.'s waar door niemand naar gekeken werd, terwijl op dat moment minstens tien personages bezig waren een mooier rijwiel te verkrijgen...

Zeg nu zelf, dat is toch geld in het water gooien, hadden ze er maar bijvoorbeeld een stereo installatie voor gekocht met boxjes van 50.000 watt per stuk, dan kan er tenminste 'ns een echte drive-inn worden gehouden

TURKIJE TRIPS

of maar liever naar een of andere „costa“?

Na een periode van schoolonderzoeken, in de puntjes geregeld door de heer Baart is er nu weer tijd om verder het werken aan het verslag van de Turkijetrektucht.

In het vorige nummer van "Desperado" waarover ik nog steeds m'n twijfels heb, konden jullie lezen, dat we met een gehuurde auto dieper het Turkse binnenland binnengedrongen waren. Na twee dagen moesten we de auto weer inleveren in Kusadasi, waar we ons ook weer bij de groep zouden aansluiten, om naar de volgende camping te gaan.

En inderdand, de volgende dag was de gehele camping al vroeg wakker, want een stelletje Nederlanders braken hun kamp op. Precies op tijd was alles in de bus geladen, en toen de zon opkwam reden we vol goede moed de stoffige weg op, die ons uiteindelijk in Famukkale (paanoekalee) zou brengen.

Via Aydin en Nazilli, waar we een kleine pauze hielden, kwamen in Denizli, een druk provincieplaatsje. Een paar kilometer buiten de stad lagen de kalkrotsen, want dat waren de meest interessante bezienswaardigheden in deze omgeving.

Reeds van een grote afstand zagen we de spierwitte kalkafzettingen in de gloeiend hete zon schitteren. Het was, toevallig, een vrije dag voor de meer welgestelde Turken, want de andere Turken werken wel zeven dagen per week, zodat ook op en bij de kalkterrassen een levendig "bermtourisme" aan de gang was.

Kleine kinderen speelden in de stroompjes warm, kalkhoudend water en oma's, of waren het de moeders, hielden discreet pootjehandend een oogje in het zeil. De bus reed meteen door naar de camping, die wel zo smerig bleek te zijn, dat we de velslakter vroegen, naar een andere camping te mogen verkassen. Na veel gepraat kon dit dan wel, maar op die andere camping was geen bewaking.

Aangezien in Turkije dit wel zeer gewenst is, vroegen we aan de plaatselijke politiepost, of zij voor zoiets wilden zorgen. Diezelfde avond kwamen er nog twee militairen, op brommers, die met hun indruktrekende geweren de "indringers" schrik aanjoegen. Overnodig te vermelden, dat wij de hele nacht haast geen oog dichtgedaan hebben, want de twee wachten kwamen al snel om het kampvuur zitten, waar ze, samen met ons, dronken, zongen en

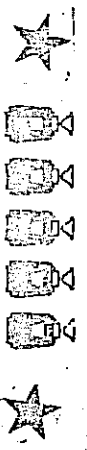
indringers bang maakten (Die hebben we nooit gezien!)

ROUWREK

De meest kerogen stadstijden.

TRAMMIEN

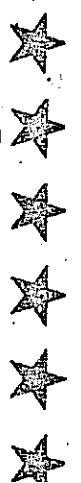
Tante Mien, die toeval-
lig voor zaken in de
stad moest zijn, zag in
de tram tot haar verbij-
tering dhr. Hoogma in ge-
sprek met de bestuurder
van dit voertuig. Nadat
tante Mien met de tigger-
sluipgang op hoorlengte
genaderd was, bleek haar
dat dhr. Hoogma leerde
hoe een tram te besturen
Tante Mien vreest dat er
voor onze elektronicus
als hij zijn heil bij de ge-
meente gezocht heeft,
geen goede vervanger ge-
vonden zal kunnen worden

Frank Gazendam, bij de
handtekeningenlijst voor
Eddie Sanchez: "Ik zet
mijn handtekening niet
voor die crimineel"
(Welk een crimineel
idee, red.)

Verzui: "....."
..fatsoenraker"

FRANSE LAVOIR

Dat Ingrid Segaar in de
franse les erg geliefd
is, bleek tante Mien
wel, toen Ingrid haar
vertelde dat zij maar
niet begreep wat die
leerling van haar toch
bedoelde wanneer hij her
haaldelijk bij het uit
gaan van de les met
vuurrood hoofd 'sjutem
mu' in haar richting
siste. Enig puzzelwerk
bracht Tante Mien tot
de onaanvechtbare con-
clusie dat dat 'bon-
enfant' wiens naam niet
achterhaald kon worden
'je t'aime' bedoelde!!